පළාත් සභා මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරී කමිටුවේ සමාලෝචන වාර්තාව

2018 අගෝස්තු 01

CMEV

PAFFREL

පළාත්සභා මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ සිවිල් සමාජ ක්‍රියාකාරී කමිටුවේ සමාලෝචන වාර්තාව

2018 අගෝස්තු මස 1 වන දින

පසුගිය පෙබරවාරි මස 10 වැනි දින පැවැත්වූ පළාත් පාලන ඡන්ද විමසීම සඳහා පළමු වරට යොදාගත් "මිශ්‍ර සහික සමානුපාතික නියෝජන මැතිවරණ ක්‍රමය" මගින් ඉන් පෙර ක්‍රියාත්මක වූ "විවෘත ලැයිස්තු සමානුපාතික නියෝජන මැතිවරණ ක්‍රමය" යටතේ දක්නට ලැබුණු ප්‍රධාන අඩුලුහුඩුකම් තුනක් මගහරවා ගැනීමට හැකිවිය. එනම්:

1. මැතිවරණ ප්‍රචාරණ කටයුතු අතරතුර පෙරදී දක්නට ලැබුණු මනාප පොරය ට නැවතීමේ තිත තැබීම (නිදෑ මැතිවරණ ප්‍රචාරක ව්‍යාපාරය අතරතුර දේශපාලන පක්ෂ තුළ හට ගන්නා තරගකාරීත්වය අවම වීම)
2. තම පාක්ෂිකයන් වෙත වගවීමක් සහිත නියෝජිතයන් හට තෝරා පත්වීමට අවස්ථාවක් හිමි වීම
3. මැතිවරණ ප්‍රචාරක ව්‍යාපාරය සඳහා අපේක්ෂකයන් හට වැය වන අධික පිරිවැය අවම වීම

ඊට අමතරව මෙම නව ක්‍රමය හේතුවෙන් මැතිවරණ ආශ්‍රිත බරපතල ප්‍රචණ්ඩක්‍රියා අවමවූ අතර, නරක් වූ ඡන්ද[1] ප්‍රතිශතය අවම වීමටද එය හේතු විය, කේවල අසුන් සඳහා තරග වදින අපේක්ෂකයින්ගේ[2] අභිමතාර්ථයන් මුදුන්පත් කිරීම වෙනුවට දේශපාලන පක්ෂ මට්ටමින් අභිමතාර්ථයන් නියෝජනයට ද අවකාශ සැළසිනි. එමෙන්ම ඉතා වෙහෙසකර කාර්යයක් වන ඡන්ද ගණන් කිරීම ද වඩාත් සරලව හා ඉක්මනින් මෙන්ම පහසුවෙන් සිදුකිරීමට හැකියාව ලැබිණි.
වර්ෂ 2018 පෙබරවාරි මස පැවැත් වූ ඡන්ද විමසීමෙන් පසුව මෙම මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ නොයෙක් පාර්ශව වලින් විවේචන එල්ලවූ අතර, ඒවායින් බොහොමයක් මෙම ක්‍රමවේදය නිසි අයුරින් වටහා නොගැනීම නිසාත්, ශ්‍රී ලාංකේය දේශපාලන සංස්කෘතිය තුළ ඉතා ගැඹුරින් කිඳාබැස ඇති ව්‍යුහාත්මක ගැටළු හා වත්මන් දේශපාලන පරිසරයේ බලපවත්නා ගැටළු ද, මැතිවරණ ක්‍රමය තුළ නිරායාසයෙන් විද්‍යමාන වන වහා සකසා ගත යුතුව ඇති විවිධ අඩුපාඩු නිසා ද එල්ල වූ ඒවා ය.
වඩා යහපත සළසනු වස් තේරීපත්ව ඇති මහජන නියෝජිතයන් හට සහාය වීමේ අභිමතාර්ථයෙන් යුත් සිවිල් සමාජ සාමූහිකයක් ලෙස අප ඉතා ගෞරව පූර්වකව පාර්ලිමේන්තුව විසින් සිදුකළ යුතුව ඇතැයි අදහස් කරනු ලබන කරුණු කිහිපයක් මෙලෙසින් සටහන් කරනු ලැබේ.

- මිශ්‍ර සහික සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමය පිළිබඳ පවත්නා දුර්මත වහා දුරුකිරීම
- යෝග්‍ය නීතිමය ක්‍රමවේදයක් මගින් බලපවත්නා සැබෑ ගැටළුවට විසඳුම් ලබාදීම , සහ
- නියමිත කාල සීමාව ඉක්ම ගොස් ඇති පළාත් සභාවන්හි ඡන්ද විමසීම් කිසිදු ප්‍රමාදයකින් තොරව පැවැත්වීමට කටයුතු කිරීම

නව පළාත් සභා මැතිවරණ ක්‍රමයේ[3] පවතින ගැටළු සඳහා නිසි විසඳුම් ලබාදීම අරමුණු කොට ගෙන අප විසින් සම්පාදිත නිර්දේශයන් වගු අංක 1හි සාරාංශ ගතකොට තිබේ. සමාලෝචන කමිටුවේ සංයුතිය සහ සාකච්ඡා මාලාව පිළිබඳ සාරාංශගත විස්තරයක් උපග්‍රන්ථ 1 හි අන්තර්ගත වේ. නිර්දේශ සඳහා පාදක වූ තර්කානුකූල පසුබිම උපග්‍රන්ථ 2හි සාරාංශගත කොට ඇත. දුර්මත දුරු කිරීමේ අරමුණින් සම්පාදිත "නිරතුරුව අසනු ලබන ප්‍රශ්න (FAQs)" ඇතුළත් ලැයිස්තුවක් උපග්‍රනථ තුනෙහි අඩංගුකොට ඇත.

[1] පළාත් පාලන ඡන්ද විමසීමේ දී 2011 දී පවත්වන ලද ඡන්ද විමසීමේ දී ලද ඡන්ද සංඛ්‍යාවෙන් 4.52% ක් ප්‍රතික්ෂේප වූ අතර 2018 වසරේ පැවති පළාත් පාලන ආයතන ඡන්ද විමසීමේදී එය 1.67% ක් විය. 2018 දී දළ ඡන්ද පත්‍රිකා හඳුන්වාදීම හේතුවෙන් මෙම ප්‍රතික්ෂේපිත ඡන්ද ප්‍රතිශතය සැළකිය යුතු ලෙස අඩු කිරීමකි.

[2] දේශපාලන පක්ෂ තුළ තරගතාරීත්වය උද්ගත කර වූ විවෘත ලැයිස්තු සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමයට එරෙහිව සාමූහික උද්ඝෝෂනය කිරීමට අපේක්ෂකයන් පෙළඹී වූයේය.

[3] 2017 අංක 17 දරණ පළාත් සභා මැතිවරණ (සංශෝධන) පනත මගින් හඳුන්වා දුන් පරිදි

1 වන වගුව

ගැටලුව	නිර්දේශ
1.නව මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ පවත්නා දුර්මත	මෙම වාර්තාවේ අන්තර්ගත "නිරතුරුව අසනු ලබන ප්‍රශ්න (FAQs)" පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්, පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන්, පළාත් පාලන ආයතන සභිකයන් සහ පොදු ජනතාව අතර මාධ්‍ය උපයෝගී කරගනිමින් බෙදාහැරීම
2.සීමා නිර්ණය හා සබැඳි සීමාවන් පිළිබඳ පවත්නා ප්‍රතිවිරෝධතා	සීමා නිර්ණය ක්‍රියාවලිය හා සබැඳිව රජය මෙන්ම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ කරුණු පළාත්සභා මැතිවරණ (සංශෝධන) පනතේ 3 අ වගන්තියෙහි දක්වා ඇත.
3.පළාත් සභාවල ක්‍රියාකාරී බහුතරයක් නිර්මාණය කරගැනීමට දේශපාලන පක්ෂවලට ඇති නොහැකියාව.	මන්ත්‍රීවරුන්සියයකට (100) වඩාඅඩුනියෝජනයක් සහිත පළාත් සභාවන්හි, වැඩිම ඡන්ද සංඛ්‍යාවක් ලබාගන්නා ලද දේශපාලන පක්ෂ වෙත ප්‍රසාද මන්ත්‍රී ධූර හතරක් (4) ක් පිරිනැමීම. මන්ත්‍රීවරුන් සියයකට (100) වඩාවැඩි නියෝජනයක් සහිත පළාත් සභාවන්හි, වැඩිම ඡන්ද සංඛ්‍යාවක් ලබාගන්නා ලද දේශපාලන පක්ෂය වෙත ප්‍රසාද මන්ත්‍රී (ධූර පහක් (5) ක් පිරිනැමීම[4].
4. යටත් පිරිසෙන් මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් 50% ක ප්‍රමාණයක් දිස්ත්‍රික්ක ලැයිස්තු යටතේ තෝරාපත් කර ගනු ලබන අතර,ඔවුන් අතරින් ඉතා සුළු ඡන්ද ප්‍රමාණයක පරතරයක් යටතේ තම අසුන ජයගැනීමට අපොහොසත් වන අපේක්ෂකයන් එතුළින් බලවත් අසතුටට පත්වීම.	තෝරාපත්කර ගැනීමේ ක්‍රමවේදය සඳහා දේශපාලන පක්ෂ මගින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන ලැයිස්තු වඩාත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මෙන්ම ජනතාවාදී ක්‍රියාවලියක් බවට පත්කිරීම. දිස්ත්‍රික්ක ලැයිස්තු ප්‍රමුඛතාගත අනුපිළිවෙලක් යටතේ සකස් කිරීම, එනමුත් දේශපාලන පක්ෂ වෙත දිස්ත්‍රික්කය සඳහා ලැබිය යුතුව පවත්නා මන්ත්‍රීධූර සංඛ්‍යාව අතරින් 1/3 ක ප්‍රමාණයක මන්ත්‍රීධූර සංඛ්‍යාවක් කේවල ආසන ජයගැනීමට නොහැකි වන්නා වූ අපේක්ෂකයන් වෙත ලබා දීම සඳහා ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලබාදීම.
5.ජයග්‍රාහී දේශපාලන පක්ෂය බොහෝ විට දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුව යටතේ පිරිනැමෙන ආසන නොලබන බැවින්, එම ලැයිස්තුව යටතේ තෝරාපත් කරගනු ඇතැයි අපේක්ෂාවෙන් ඉතා වෙහෙස කර මැතිවරණ ප්‍රචාරක ව්‍යාපාරයක නියැළුණු අපේක්ෂකයන් කළකිරීමට පත්වීම.	ඉහත අංක 3ට අදාළ නිර්දේශයෙහි සඳහන් පරිදි ප්‍රසාද ආසන සඳහා දිස්ත්‍රික්ක ලැයිස්තුව යටතේ හෝ කේවල ක්‍රමය යටතේ ආසන ජයගැනීමට අසමත් වූ අපේක්ෂකයන් නම් කිරීම සඳහා අදාළ දේශපාලන පක්ෂයේ ලේකම්වරයා වෙත යම් නම්‍යශීලීත්වයකින් කටයුතු කිරීමට අවකාශ සැළසීම.
6. කාන්තා නියෝජනය	තරඟ කිරීමට කාන්තාවන් හට වැඩි අවකාශයක් සැළසීම උදෙසා දැනට කේවල ආසන සඳහා තරඟ කිරීම වෙනුවෙන් අදාළ ලැයිස්තුව තුළින්

[4] 2 වන උපග්‍රන්ථයෙහි 3න් වන කොටස බලන්න

	පිරිනමා ඇති හයෙන් එකක් (1/6) වන කාන්තා අපේක්ෂක සංඛ්‍යාව පහෙන් එකක් (1/5) දක්වා වැඩි කිරීමට කටයුතු කිරීම. පූර්ව ශ්‍රේණිගත කළ දිස්ත්‍රික්ක ලැයිස්තුව, කාන්තා සහ පිරිමි අපේක්ෂකයන්ගේ එක් එක් නම්වලට විකල්පමය ලෙස (වරකට කාන්තා අපේක්ෂිකාවක් හා තවත් වරකට පිරිමි අපේක්ෂකයෙක් වශයෙන්) සංවෘතව තැබීම. එකී ලැයිස්තුව ආරම්භවිය යුත්තේ කාන්තාවකගේ නමිනි. පෙර පැවති මනාප ක්‍රමය යළිත් භාවිත කිරීමට පාර්ලිමේන්තුව තීරණය කළහොත්, කාන්තාවන් සඳහා 25% ක නාම යෝජනා අවස්ථාවක් සැළසීමට අදාළව අනිවාර්ය ප්‍රතිපාදනයක් අන්තර්ගත කිරීම කාලෝචිත හා තීරණාත්මක ය[5].

[5] දැනට පවතින පළාත් සභාවන්හී කාන්තා නියෝජනය 4%ටත් වඩා අඩු ප්‍රමාණයකින් යුක්ත වන බැවින් එම ගැටලුව නිරාකරණය කිරීම සඳහා මෙම නිර්දේශය ඉදිරිපත් කොට තිබේ

උප ග්‍රන්ථය 1

කමිටුවේ සංයුතිය හා උපදේශක ක්‍රියාවලිය

පළාත් පාලන මැතිවරණ ක්‍රමය ම සඳහා උපයෝගී කරගන්නා ලද මැතිවරණ ක්‍රමය ම, පළාත් සභා සඳහා ද උපයෝගී කරගැනීමට තීරණය කිරීමත් සමග, ඒ පිළිබඳ එතෙක් පැවති සමාජ කථිකාව වඩාත් උණුසුම් එකක් බවට පරිවර්තනය විය. සමහර ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය මෙන්ම වෙනත් අදාළ පාර්ශවයන්ගේ අදහස වූයේ නව මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ (වසර 2017 අංක 17 දරන පළාත් සභා මැතිවරණ (සංශෝධන) පනත) . අදාළ පාර්ශව ද එක් කර ගනිමින් පුළුල් ජනතා සංවාදයක් පැවැත්වීම සඳහා මෙරටේ මැතිවරණ නිරීක්ෂණ සංවිධාන (පැෆ්රල් සහ සී.එම්.ඊ.වී) පෙරමුණ ගත යුතු බවයි. ඒ අනුව පැෆ්රල් සහ සී.එම්.ඊ.වී යන මැතිවරණ නිරීක්ෂණ ආයතන යූ.එස්.ඒ.අයි.ඩී එස්ඩී.ගැප් යන ජාත්‍යන්තර ආයතනයේද සහාය සහිතව පළාත් සභා මැතිවරණ සංශෝධන පනත පිළිබඳ ඉතා පුළුල් නියෝජනයක් සහිත කරුණු විමසීමේ සාකච්ජාවක් වසර 2018 අප්‍රේල් මස 25 වැනි දින පවත්වන ලදි.
තවද පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන අමාත්‍ය ෆයිසර් මුස්තෆා සහ මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ නිලධාරීන් ද එක්ව පැවැත්වූ මූලික සාකච්ජාවේදී ද මතු වූ මූලික කරුණක් නම් පැෆ්රල් සහ සී.එම්.ඊ.වී යන සංවිධාන දෙක, මිශ්‍ර සහික සමානුපාතික නියෝජන මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ අදාළ පාර්ශව දැනුම්වත් කිරීම සඳහා පුළුල් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගැනීම වඩාත් යෝග්‍ය බවයි.
තවද ඉහත සඳහන් කරන ලද කරුණු විමසීමේ සාකච්ජාවේ දී තීරණය වූයේ විද්වතුන්, මැතිවරණ වෘත්තිකයන් හා නිරීක්ෂකයන්, මෙන්ම සිවිල් සමාජ සංවිධාන නියෝජිතයන් ගෙන් සැදුම්ලත් කමිටුවක් පත්කොට නිර්දේශ සහිත විස්තරාත්මක වාර්තාවක් නව මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමෙන් අනතුරුව නිකුත් කිරීම වඩාත් උචිත බවයි. ඒ අනුව පළාත් සභා මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ සමාලෝචනය කිරීම සඳහා පත් කරන ලද මෙම කමිටුව, එකී කරුණු විමසීමේ සාකච්ජාවේ ප්‍රතිඵලයක් බවසැළකිය යුතුය.
එමෙන්ම පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන අමාත්‍යවරයා විසින් තවදුරත් දක්වන ලද්දේ මෙකී කමිටුව මගින් ලබා දීමටනියමිත නිර්දේශ දේශපාලන පක්ෂ නායකයන්ට සහ කැබිනට් අමාත්‍යවරුන් වෙත ලබාදීමට තමන් පියවර ගන්නා බවත් එකී නිර්දේශ අදාළ නීතිමය සංශෝධන සිදු කිරීමේදී ද සළකා බැලීමට ක්‍රියා කරන බවත්ය.

මෙම කමිටුවේ සාමාජිකයන් වූයේ :

1. මහාචාර්ය සුදන්ත ලියනගේ, පීඨාධිපති, ව්‍යවහාරික විද්‍යා පීඨය. ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය
2. රෝහණ හෙට්ටිආරච්චි, විධායක අධ්‍යක්ෂ, පැෆ්රල් සංවිධානය
3. ආචාර්ය සුජාතා ගමගේ, ජ්‍යෙෂ්ඨ පර්යේෂිකා, ලර්න් ඒෂියා ආයතනය
4. නීතිඥ ලූවී ගනේෂදාසන්, පර්යේෂක, විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය
5. කුමුදුනී සැමුවෙල්, පර්යේෂිකා සහ සමාජ ක්‍රියාකාරිනී, කාන්තා සහ මාධ්‍ය සාමුහිකය
6. මංජුල ගජනායක, ජාතික සම්බන්ධීකාරක, මැතිවරණ ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා නිරීක්ෂණ මධ්‍යස්ථානය
7. එස්.මැදවැව,මැතිවරණ වෘත්තිකයන්ගේ සංගමයේ සභාපති හා හිටපු ජ්‍යෙෂ්ඨ පරිපාලන සේවා නිලධාරි
8. පී. එම්. සිරිවර්ධන, හිටපු අතිරේක කොමසාරිස්, මැතිවරණ දෙපාර්තමේන්තුව
9. අමර් ගුණතිලක, ප්‍රධාන විධායක නිලධාරී , මාර්ග ආයතනය,යන අයයි.

වසර 2017, අංක 17 දරන පළාත් සභා මැතිවරණ (සංශෝධන) පනත පිළිබඳ සමාලෝචනය කරමින් ඊට අදාළ කරුණු පුළුල්ව සාකච්ජා කිරීමේ අරමුණින් මෙම කමිටුව, වසර 2018 මැයිමස 14, 21, සහ 30 යන දිනවලදී මෙන්ම ජුනි මස6,14, සහ 15 යන දිනයන්හි දී ද ජුලි මස 10, 18 සහ 23 යන දිනවල දී ද හමු වූ අතර එහිදී හඳුනාගත් ගැටළු සඳහා යෝජිත විසඳුම් ද සහිත පුළුල් යෝජනා මාලාවක් පිළිබඳ අවධානය යොමු විය.
පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන මැතිවරණ ක්‍රමයට අදාළ වෙනස්කම් වලට අමතරව මෙරටේ නියෝජිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සුරැකීම සඳහා ඉවහල් වන්නාවූ තවත් කේන්ද්‍රීය කරුණු කිහිපයක් ගැන කමිටුවේ අවධානය මෙහිලා යොමු විය. එලෙස හඳුනා ගත් අවශේෂ කරුණු වූයේ
අ). මැතිවරණ ප්‍රචාරක වියදම් සීමා කිරීම
ආ). දේශපාලන පක්ෂ අභ්‍යන්තර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය
ඇ). අපේක්ෂකයන් තෝරා ගැනීම
ඈ). දේශපාලන පක්ෂ මාරුකිරීම වැළැක්වීම
යන ඒවාය.

තවද මෙම වාර්තාව මගින් එළිදැක්වීමට නියමිත නිර්දේශ ක්‍රියාවට නැගීම සඳහා සැළකිය යුතු කාල සීමාවක් ලබා ගත යුතු නොවන බව මෙන්ම එළඹෙන පළාත් සභා ඡන්ද විමසීම් පැවැත්වීම ප්‍රමාද කිරීම සඳහා වන හේතුවක් ලෙස ද මෙම වාර්තාව කිසිදු ලෙසකින් හෝ උපයෝගී කර නොගත යුතුය යන ස්ථාවරය කමිටු සාමාජිකයන් අඛණ්ඩවම දැරූ අතර එනිසාම කමිටු සාමාජිකයන් සළකා බලන ලද්දේ සති 8ත් - 12ත් අතර කෙටිකාල සීමාවක් තුළ සලකා බැලිය හැකි ප්‍රායෝගික කරුණු කිහිපයක් පිළිබඳව පමණි. යෝජිත සංශෝධන, නීතිමය ලේඛනයක් ලෙස සකස් කිරීමටත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හා අනුකූලද යන්න පරීක්ෂා කිරීමට නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවටහා එය බලාත්මක කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුවට ද යොමුකළ යුතුව පවතින බැවින් එකී සමස්ත කාල සීමාව සඳහා ගත විය හැක්කේ තෙමසක පමණ කාලයක් පමණි. මීට අදාළව පාර්ලිමේන්තුව සම්මත කොට ඇති පූර්ව පනත වුව සංශෝධනයට ලක් කරන්නේ නම් මීට සමානම කාල සීමාවක් ගත වන බවද මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුව ඇත.

එමෙන්ම සීමා නිර්ණය හා සබැඳි කිසිදු කිසිදු කරුණක් සළකා නොබැලීමට ද කමිටුව තීරණය කරන ලද අතර ඊට බලපාන ලද මූලිකම කරුණ වූයේ සීමා නිර්ණයේ දී අනුදත් ක්‍රියා මාර්ගය වී ඇත්තේ යම් පනතක් ක්‍රියාවට නැගීමට වඩා මැතිවරණ ක්‍රියාදාමයක් ක්‍රියාත්මක කිරීමයි.
ඒ අනුව කමිටුව එකඟ වූ මූලික කරුණක් වූයේ මේ වන විටත් පාර්ලිමේන්තුවේ 2/3 ක පමණ බහුතර බලයක් සහිතව සම්මත කර ඇති මෙම පනත සංශෝධන කිහිපයක් සහිතව භාවිතයට ගතයුතුය යන්නයි.

මෙහිලා දේශපාලන පක්ෂ, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, ප්‍රධාන පෙළේ දේශපාලන පක්ෂ නායකයන්, පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන්, සිවිල් සමාජ සංවිධාන, රජයේ විශ්වවිද්‍යාලයන්හී දේශපාලන විද්‍යා අධ්‍යයන අංශ, තරුණ හා මාධ්‍ය කණ්ඩායම් වැනි සියලු පාර්ශවකරුවන් එක් කරගත් පුළුල් සංවාදයක් දියත් කිරීම සඳහා සෑම කමිටු සාමාජිකයෙක් ම වග බලා ගත්හ.
වසර 2017 අංක 17 දරන පළාත් සභා ඡන්ද විමසීම් (සංශෝධන) පනත පිළිබඳව ඒ ඒ දේශපාලන පක්ෂ දරන මතය ප්‍රකාශ කරන ලෙස දන්වා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලු දේශපාලන පක්ෂ වෙත ලිපි මගින් දැනුම්දීමට ද කමිටුව විසින් පියවර ගන්නා ලදි. එහිලා මෙම කමිටු වාර්තාව සකස් කොට අවසන් කිරීමට නියමිතව පැවති අවස්ථාව තෙක්ම දේශපාලන පක්ෂ වෙතින් ලද ප්‍රතිචාරය එතරම් සැළකිය යුතු මට්ටමක නොපැවති බවද කමිටුවේ නිරීක්ෂණයයි.

පහත සඳහන් පරිදි ප්‍රතිපත්තිමය කරුණු සාකච්ජා කිරීම සඳහා වූ කරුණු විමසීමේ සභා වාර කිහිපයක්ම පැවැත්විණ.

ජුනි 06	මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ සභාපති, මහින්ද දේශප්‍රිය මහතා සමග පැවති සාකච්ජාව
ජුනි 18 (උදෑසන සාකච්ජාව)	කොළඹින් පිටත ප්‍රදේශ නියෝජනය කරනු ලබන පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන්, කාන්තා සංවිධාන, සිවිල් සමාජ සංවිධාන හා සමගින් පැවතිසාකච්ජාව
ජුනි 18 (සවස් කාලයේ පැවති සැසිය)	බස්නාහිර පළාත නියෝජනය කරමින් පැමිණි පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන්, කාන්තා සංවිධාන, සිවිල් සමාජ සංවිධාන, විද්වතුන් හා සමගින් පැවති සාකච්ජාව
ජුලි 04	උතුරු නැගෙනහිර පළාත් නියෝජනය කරනු ලබන පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන්, කාන්තා සංවිධාන, සිවිල් සමාජ සංවිධාන, විද්වතුන් හා සමගින් පැවති සාකච්ජාව
ජුලි 05	පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන අමාත්‍ය ෆයිසර් මුස්තෆා මහතා සමග පැවතී සාකච්ජාව
ජුලි 10	ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණෙහි සාමාජිකයන් හා පැවති සාකච්ජාව
ජුලි 12	කඳුරට ජනතා පක්ෂයෙහි සාමාජික, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී එම්. මයිල්වාන ගම් තිලක රාජා මහතා හා පැවති සාකච්ජාව,
ජුලි 18	ඩලස් අලහප්පෙරුම, රන්ජිත් සොයිසා සහ ජානක වක්කුඹුර යන ඒකාබද්ධ විපක්ෂය නියෝජනය කරනු ලබන මන්ත්‍රීවරුන් සමගින් පැවති සාකච්ජාව.
ජුලි 26	චම්පික රණවකමහතා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී සහ අමාත්‍ය මෙගා පොලිස් හා බස්නාහිර පළාත් - සමගින් පැවති සාකච්ජාව

උප ග්‍රන්ථය 2

කමිටු නිර්දේශ සඳහා වන පදනම

1. දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුව සහ දිස්ත්‍රික් මන්ත්‍රීවරුන්

2017 අංක 17 දරන පළාත් සභා මැතිවරණ (සංශෝධන) පනත අනුව පළාත් සභාවල ආසනවලින් සියයට පනහක් කේවල කොට්ඨාශ ක්‍රමය මත මන්ත්‍රීවරු සඳහා ආසන වෙන්කරනු ලබන අතර, දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් පත්වීමට නියමිත මන්ත්‍රීවරුන්[6] සඳහා සියයට පනහක් වෙන්කරනු ඇත.මෑතකදී පවත්වන ලද පළාත් පාලන ආයතන ඡන්ද විමසීම තුළලද අත්දැකීම් මත පදනම්ව, දිස්ත්‍රික් මන්ත්‍රීවරුන් තෝරා පත්කර ගන්නා ක්‍රමය පළිබඳව සැළකිලිමත් විය යුතු කරුණු කිහිපයක් තිබේ. ඉන් සමහරක් පහත දැක්වේ.

(අ) නම් කරනු ලබන අපේක්ෂකයන් අතුරින් දිස්ත්‍රික් මන්ත්‍රීවරුන් ලෙස කවරෙක් පත් කරන්නේ ද යන්න පිළිබඳව සීමාරහිත බලයක් දේශපාලන පක්ෂ ලේකම්වරුන් සතුය[7]. මින් අදහස් වනුයේ දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් පත්වන මන්ත්‍රීවරුන් සඳහා 50% ක පමණ ආසන ප්‍රමාණයක් වෙන්කර ඇති බවත්, එලෙස වෙන්කර ඇති ආසන සඳහා තෝරාපත්කරගැනීමට නියමිත දිස්ත්‍රික් මන්ත්‍රීවරුන් අතරින් කවර තැනැත්තෙක් පත්කර ගනීවිද යන්න පිළිබඳව ඡන්දදායකයන් හට කිසිදු හිමිකමක් නොමැති බවයි.

(ආ) දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුව සඳහා නම්කර ඇති අපේක්ෂකයන්, තම මැතිවරණ ප්‍රචාරණ ව්‍යාපාරය සඳහා කවර අන්දමේ දායකත්වයක් ලබාදේද යන්න මැන බැලීම සඳහා නිසි ක්‍රමවේදයක් දක්නට නොමැත.
(ඇ) තවද, ඉතා සුළු ඡන්ද පරතරයකින් කේවල ආසන ක්‍රමය යටතේ තරඟකොට ,තම අසුන් අහිමි වන්නන් කළකිරීමට ද පත්විය හැකිය.වඩාත් දුෂ්කර හෝ ආන්තික අසුන් සඳහා තරඟ කිරීම වෙනුවට දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුව සඳහා තේරීපත්වීමට යම් දිරිගැන්වීමක් ද අදාළ ක්‍රමවේදය මගින් නිර්මාණය කර ඇත.

(ඈ) ජයග්‍රාහී දේශපාලන පක්ෂය මගින් දිස්ත්‍රික් මන්ත්‍රීවරුන් ලෙස තේරී පත්වීමට අපේක්ෂාවෙන් සිටින සංඛ්‍යාත්මක ව සුළු ඡන්ද ප්‍රමාණයක් ලබාගන්නා පක්ෂවල කාන්තාවන් හෝ වඩාත් කැපී පෙනෙන සාමාජිකයන් සඳහා දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුව තුළ කිසිදු අවස්ථාවක් හිමි නොවීමට ඉඩ ඇත.
විසඳුමට අදාළ කරුණු කොටස් දෙකකින් සමන්විත වේ.

පළමුව, තෝරා පත්කර ගැනීමට (සමානුපාතික ක්‍රමය යටතේ) නියමිත මන්ත්‍රීවරුන් නම් කිරීම සඳහා ප්‍රමුඛතාගත (ශ්‍රේණි ගත) සහ සංවෘත ලැයිස්තු භාවිත කරනු ඇත.

මෙම ක්‍රමය මඟින් ඡන්දදායකයන් තම ඡන්දය භාවිත කිරීමට පෙර තේරී පත්වීමට නියමිත පුද්ගලයා පිළිබඳ දැනුවත්වීමක් සිදුවනු ඇත.

දෙවනුව, ආසන ක්‍රමය මත ජයග්‍රහණය නොකළ අපේක්ෂකයන් දිරිගැන්වීම සඳහා, පරාජිත ආසන මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් 1/3 ක ප්‍රමාණයක් දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුව සඳහා නම් කිරීමට දේශපාලන පක්ෂ සඳහා අවස්ථාව ලබා දේ.

මෙහි නිර්ණායකය වනුයේ තරඟ කිරීම සඳහා ඉදිරිපත් වූ නමුත් ආසන මට්ටමින් පරාජයට පත්වූ මෙන්ම සභාව සඳහා අත්‍යාවශ්‍ය පුද්ගලයෙකු වශයෙන් පක්ෂය තීරණය කරනු ලබන තැනැත්තෙකු පත්කිරීම සඳහා යම් නම්‍යශීලී ප්‍රතිපත්තියක් හඳුන්වා දීමයි.
ඉතිරි වූ දිස්ත්‍රික් මන්ත්‍රීවරුන් ශ්‍රේණිගත සංවෘත ලැයිස්තුවේ අනුපිළිවෙලට පත්කිරීමට දේශපාලන පක්ෂවලට හැකියාව ලැබේ.(කාන්තා නියෝජනය පිළිබඳව 4 වැනි කොටස පරිශීලනය කරන්න)

2. එල්ලන ආසන (OVERHANG)

යම් පක්ෂයක් සමානුපාතික ක්‍රමය යටතේ ලබාගත් ඡන්ද ප්‍රමාණය මත ලැබිය යුතු ආසන සංඛ්‍යාවට වඩා කේවල ක්‍රමය යටතේ ආසන වැඩි ප්‍රමාණයක් දිනාගැනීමේ ප්‍රතිඵලය වනුයේ එල්ලන ආසන බිහිවීමයි. නිදසුනක් ලෙස ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර කෝට්ටේ මහ නගර සභාව සඳහා 2018 පැවැති පළාත් පාලන ඡන්ද විමසීමේ දී ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පක්ෂය ඡන්ද 41.4%ක් ලැබීම තුළ මන්ත්‍රී ධූර 32න් 15ක් ලැබිය යුතු විය. කෙසේ වෙතත් ඔවුන් කේවල කොට්ඨාශ ක්‍රමය යටතේ මුළු ආසන 21න් ආසන 18ක්

---

[6] 2017 අංක 17 දරන පළාත් සභා මැතිවරණ (සංශෝධන) පනත අනුව මෙය “ආසන” ලෙස දක්වා ඇත
[7] පළාත් සභා මැතිවරණ පනත 58 A (4)(B) සහ 58 A (6) වගන්තිය බලන්න

දිනාගත් අතර එය එල්ලන ආසන තුනක් ලබාගැනීම සඳහා හේතු විය. මෙලෙස එල්ලන ආසන අන්තර්ගත කිරීම තුළ සිදු වූයේ සභාවේ මන්ත්‍රී ධුර සංඛ්‍යාව 38 දක්වා ඉහළ යාමයි.

සෑම පළාත් සභාවකම සමස්ථ මන්ත්‍රී ධුර සංඛ්‍යාව එලෙසම පවත්වා ගෙන යන අතරතුර එල්ලන ආසන සඳහා ද එහිලා අවස්ථාව සළසාදිය හැකිය. මෙහිදී දේශපාලන පක්ෂවලට එල්ලන ආසන වලට හිමිකම් කීමේ අවස්ථාව සැළසේ. නමුත් එකී එල්ලනු ලබන ආසන සමස්ථ ආසන සංඛ්‍යාවෙන් බෙදනු ලබන අතර එහිලා යම් ශේෂ වූ ආසන ප්‍රමාණයක් පවතී නම් ඒවා සියලු දේශපාලන පක්ෂ අතර සමානුපාතිකව බෙදා හැරේ. ඇත්ත වශයෙන්ම, මැතිවරණ ප්‍රතිඵල පාදක කරගනිමින් පළාත්සභාවන්හි සමස්ථ ආසන සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීමේ හැකියාවක් මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව සතුව නොමැති බැවින් මෙම ක්‍රියා පටිපාටිය අනුගමනය කිරීමට සිදුවනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ,අප සාමාන්‍යයෙන් දේශපාලන පක්ෂ අතර සමානුපාතික නියෝජනයට අදාළ ආසන ලබාදීම ගණනය සිදුකරනු ලබන සරළම ක්‍රමවේදය වන්නේ "විශාලම ඉතිරිය" මත බෙදා දක්වන ක්‍රමයයි. වෙනත් රටවල මේ සඳහා ප්‍රධාන ක්‍රම දෙකක් භාවිතා කරනු ලබයි. එනම් ඩී.ඔන්ඩෙට් (D´Hondt) ක්‍රමය හා සෙන්ට්-ලාගු (Sainte - Lague) ක්‍රමයයි. සමානුපාතිකමය ලෙස බෙදාහැරිය යුතු සමස්ථ ආසන ප්‍රමාණය අවම වීම තුළ යම් අවාසි සහගත තත්ත්වයක් උදාවන සංඛ්‍යාත්මක සුළු දේශපාලන පක්ෂ වලට සේන්ට් - ලාගු ක්‍රමයේ දී වඩාත් සාධාරණ ප්‍රථිඵලයක් ලබාදිය හැකිය.
ඩී.ඔන්ඩෙට් ක්‍රමය මඟින් විශාල දේශපාලන පක්ෂ සඳහා සුළු ප්‍රමාණයේ වාසිදායක තත්ත්වයක් උදාකරයි. මෙකී ක්‍රමයන්හි බලපෑම රටින් රටට වෙනස් වන අතර, ඒ ඒ රටෙහි අතීත දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය සැළකිල්ලට ගනිමින් වඩාත් සුදුසු වන්නේ කවර ක්‍රමවේදයක් ද යන්න තීරණය කළ යුතුය. ශ්‍රී ලංකාවට යෝග්‍ය වන්නේ කවර ක්‍රමවේදයක් ද යන්න සළකා බැලීමෙහි ලා අදාළ බලධාරීන් වෙත සහාය වන්නට ලැබීම පිළිබඳ මෙම කමිටුව තම සතුට පළකරනු ලබයි.

ඩී-ඔන්ඩෙට් සහ සැන්ටේ-ලාගු යන ක්‍රමවලදී, වරකට එකක බැගින් අනුක්‍රමික පියවර යටතේ ආසන වෙන් කිරීම සිදු කරනු ලබයි. සෑම පියවරකදීම ඒ ඒ පක්ෂ ලබා ඇතිමුළු ඡන්ද සංඛ්‍යාව ආසන ප්‍රමාණයෙන් බෙදනු ලබන අතර ඒ අනුව දැනටමත් ඒ සියලු දෙනා හට එක් අසුනක් එකතු වී ඇත.මෙහිදී වැඩිම ශේෂයක් අත්කර ගෙන ඇති පක්ෂය අසුනකට හිමිකම් කියයි. පළමු පියවරේ දී කිසිදු දේශපාලන පක්ෂයකට ආසනයකට හිමිකම් නොකියයි. ඒ අනුව භාජකය (බෙදීමට ලක්කිරීම) වන්නේ එකය. එමෙන්ම වැඩිම ඡන්ද ප්‍රමාණයක් සහිත දේශපාලන පක්ෂය A දේශපාලන පක්ෂය පළමු අසුනට හිමිකම් කියයි. දෙවන පියවරේදී A දේශපාලන පක්ෂයේ ශේෂය එහි මුළු ඡන්ද සංක්‍යාව බෙදීම දෙක වේ. හේතුව එය සතුව එක් අසුනක් තිබීමයි. අනිකුත් දේශපාලන සතු ශේෂය එලෙසම පවතින අතර වැඩිම ශේෂයක් සහිත දේශපාලන පක්ෂය දෙවන පියවරේදී , දෙවන අසුන ලබයි. ආසන වෙන්කොට අවසන් වන තෙක් මෙම ක්‍රියාවලිය නැවත නැවත සිදුවේ. කරුණු පැහැදිලි කරගැනීම සඳහා පිවිසෙන්න (https://www.youtube.com/watch?v=6CU3F3ToIlg)
සැන්ටේ-ලාගු ක්‍රමය තුල ආසන ප්‍රමාණයට එකක් එකතු කිරීමෙන් ලැබෙන සංඛ්‍යාවෙන් ,දෙවරක් මුළු ඡන්ද ප්‍රමාණය බෙදීමට ලක්කරනු ලබයි.

වසර 2018 මැතිවරණ ප්‍රථිඵල වලට අනුව ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර කෝට්ටේ මහනගර සභාව සඳහා සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමයට අදාළ අසුන් වෙන්කිරීම පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක සටහනක් පහත දැක්වේ.

3 වන වගුව

පක්ෂය	ඡන්ද	ඡන්ද ප්‍රතිශතය	ඩී-ඔන්ඩෙට් ක්‍රමය	වර්තමාන ක්‍රමය	සැන්ටේ-ලාග් ක්‍රමය
ශ්‍රී ලංකා පොදුජන පෙරමුණ	22,068	41.4%	17	16	16
එක්සත් ජාතික පක්ෂය	17,990	33.8%	11	11	11
එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය	7,676	14.4%	4	5	5
ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ	4.885	9.2%	3	3	3
එක්සත් ජනතා නිදහස් පෙරමුණ	522	1.0%	-	-	-
ස්වාධීන කණ්ඩායම	113	0.0%	-	-	-
අපේ ජාතික පෙරමුණ	35	0.0%	-	-	-
මුළු එකතුව	**53,289**	**100%**	**35**	**35**	**35**

3. ස්ථාවරභාවය

2018 පළාත් පාලන මැතිවරණයේදී පළාත් පාලන ආයතනයන්හි විශාල බෙදීමක් අපි දුටුවෙමු. පක්ෂ විශාල සංඛ්‍යාවකට හැකිවූයේ ආසන සුළු ප්‍රමාණයක් පමණක් දිනා ගැනීමටය. මෙය ප්‍රධාන හේතු දෙකක් නිසා සිදුවිය.

- පළාත් පාලන ආයතනයන්හි සභික ප්‍රමාණය වැඩිවිය. (ආසන්න වශයෙන් දෙගුණ විය) මෙම වැඩිවීම මැතිවරණ ක්‍රමය නිසා නොව පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ගත් තීරණය නිසා සිදුවූවකි.
- පළාත් පාලන ආයතන මැතිවරණ (සංශෝධන) පනතේ කඩඉම් (Cut - off Point) ප්‍රතිශතයක් ලකුණු කර නොතිබුණි. මෙමගින් ඉතා කුඩා දේශපාලන පක්ෂ මන්ත්‍රී ධූර දිනාගැනීමට සමත් වූ අතර එය පළාත් පාලන ආයතන අස්ථාවර කිරීමට හේතු විය.

මැතිවරණ ක්‍රමය තුළ දේශපාලන විවිධත්වය නියෝජනය වන මැතිවරණ ක්‍රමයක් නිර්මාණය කිරීම මෙන්ම තේරීපත් වූ ආයතනයන්හි පාලන බලය සහ ස්ථාවරත්වය ද වැදගත් කාරණා වේ. මෙම සළකා බැලීම එක්වර ලබාගත නොහැකි අතර ක්‍රම ක්‍රමයෙන් එකිනෙක ළඟා කරගත යුතුය.
පුළුල් උපදේශන මත පදනම් වී, කමිටුව විසින් පහත යෝජනා, සම්මුතීන් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

- පළාත් සභාවක ජයග්‍රාහී පක්ෂයකට 2 සිට 4/5 දක්වා ප්‍රසාද (බෝනස්) ආසන සංඛ්‍යා වැඩි කිරීම. එමෙන්ම පළාතේ වැඩිම මනාප ලබාගත් පක්ෂයට හෝ ස්වාධීන කණ්ඩායමට ප්‍රසාද ආසන ලබාදිය යුතුය. දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් ප්‍රසාද ආසන ලබාදීම, එනම් පළාත තුල වෙනස් දිස්ත්‍රික්කයන්හි ජයග්‍රහණය කරන ලද පක්ෂ සඳහා බෝනස් ආසන ලබාදීම සිදුකළ හැකිය.

- මෙම විසඳුම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154 ආ ව්‍යවස්ථා ප්‍රකාරව ජනාධිපතිවරයා ප්‍රකාශයක් සිදුකිරීම අවශ්‍ය වන අතර පළාත් සභා පනතේ 2වන වගන්තිය සංශෝධනය කරමින් බස්නාහිර පළාත හැර අනෙකුත් පළාත් සභාවල අමතරව මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනෙකු අනෙකුත් පළාත් සභා වලට යෙදවීමත් බස්නාහිර පළාත් සභාව සඳහා අමතර මන්ත්‍රීවරු තිදෙනෙක් පත්කිරීමත් සිදුකළ හැකිය.

- එමෙන්ම ලබාදෙනු ලබන ප්‍රසාද ආසන සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 61 A (2)වගන්තිය සංශෝධනය කළ යුතුය[8]

4. කාන්තා නියෝජනය

කමිටුව විසින් අවධානය යොමුකළ යුතු යැයි හැඟෙන ප්‍රධාන කරුණු දෙකක් සහ සාකච්ඡා කළ යුතු බව හැඟෙන්නා වූ විවේචනාත්මක කරුණු දෙකක් පිලිබඳ අවධානය යොමුකරන ලදී. ඉන් එක් කරුණක් ලෙස, කාන්තාවන් සඳහා 25%ක් වූ කෝටාව සහ ඇතැම් පළාත් පාලන ආයතනයන්හි එම කෝටාව සහතික කිරීමේදී මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව මුහුණ දෙන ලද දුෂ්කරතා වේ.
අනෙක් අතට කාන්තාවන්ට නාමයෝජනා ලබාදුන් ආකාරය හා ආසන වෙන් කරන ලද ආකාරය බොහෝවිට අසංවිධානාත්මක විය. ඉහත දක්වන ලද කරුණු දෙක ම නව පළාත් සභා මැතිවරණ සන්දර්භය ඉදිරියේ පවත්නා අභියෝගයන් වේ.
මෙම ගැටළු විසඳා ගත හැකි විකල්ප ප්‍රවේශයන් හඳුනාගැනීම සඳහා කමිටුවේ දැඩි අවධානයට යොමු විය.මේ අනුව කමිටුව පහත දැක්වෙන උපායමාර්ග යෝජනා කරනු ලැබේ.

- කේවල කොට්ඨාශ ක්‍රමයේ තුළ ආසන සඳහා කාන්තාවන්ට තරඟකිරීමට අවස්ථාව ලබාදීම හරහා එය 1/6 වෙනුවට 1/5ක් දක්වාවැඩි කිරීම මගින් කාන්තාවන්ට තරඟ කිරීමට වැඩි අවස්ථාවක් ලැබෙනු ඇත.
- අනුපිලිවෙලට සකසන ලද ශ්‍රේණිගත ලැයිස්තුවක් හඳුන්වාදීමත් එම ලැයිස්තුව කාන්තාවකගේ නමකින් ආරම්භ කිරීමත් සිදුවිය යුතුය.
- පාර්ලිමේන්තුව, පැරණි මැතිවරණ ක්‍රමය වෙත ආපසු යොමු වුනද කාන්තාවන් සඳහා 25%ක් වූ නාම යෝජනා සඳහා වන අනිවාර්ය ප්‍රතිපත්තියක් හඳුන්වාදීම අත්‍යාවශ්‍ය වේ.[9]

---

[8]පළාත් සභා පනතේ දෙවන වගන්තිය අනුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව පළාත් සභාවක් ස්ථාපිත කළ විට, ජනාධිපතිවරයා ගැසට් පත්‍රයේ පළකරන නිගමනය මගින් එම සභාව වෙත නමක් ලබාදිය යුතු අතර, එකී පළාත් සභාව පිහිටුවා ඇති පළාතේ ජනගහනය හා ජනසණත්වය සැළකිල්ලට ගැනීමෙනි

[9]මෙම නිර්දේශය මගින් පළාත් සභාවන්හි වර්තමානයේ 4% ට අඩු ප්‍රතිශතයකින් යුත් අඩු කාන්තා නියෝජනය පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමක් සිදු වේ.

5. සමානුපාතික ක්‍රමය යටතේ ඡන්ද ගණනය කිරීම පරිපාලන දිස්ත්‍රික්ක අනුව සිදු කිරීම.
එක් එක් පරිපාලන දිස්ත්‍රික්ක සඳහා සීමානිර්ණය යටතේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයෙන් හා දිස්ත්‍රික්ක වලින් තෝරා පත්කර ගනු ලබන සභික සංඛ්‍යාව පහත පරිදි වේ.

4 වන වගුව

පළාත	පරිපාලන දිසත්‍රික්කය	මැතිවරණ කොට්ඨාශය යටතේ තේරීපත් වීමට නියමිත මන්ත්‍රීවරු	දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් තේරීපත් වීමට නියමිත සභික සංඛ්‍යාව (සමානුපාතික ක්‍රමය යටතේ)	පරිපාලන දිස්ත්‍රික්ක අනුව තේරීපත්වීමට නියමිත මුළු සභික සංඛ්‍යාව[10]
බස්නාහිර	කොළඹ	20	20	40
	ගම්පහ	20	20	40
	කළුතර	11	11	22
මධ්‍යම	මහනුවර	15	14	29
	මාතලේ	06	05	11
	නුවර එළිය	08	08	16
දකුණ	ගාල්ල	11	11	22
	මාතර	09	08	17
	හම්බන්තොට	07	07	14
උතුර	යාපනය	08	08	16
	කිලිනොච්චිය	02	02	04
	මන්නාරම	03	02	05
	වවුනියාව	03	03	06
	මුලතිව්	03	02	05
නැගෙනහිර	මඩකලපුව	06	05	11
	අම්පාර	07	07	14
	ත්‍රිකුණාමලය	05	05	10
වයඹ	කුරුණෑගල	17	17	34
	පුත්තලම	08	08	16
උතුරු මැද	අනුරාධපුරය	11	10	21
	පොලොන්නරුව	05	05	10
ඌව	බදුල්ල	09	09	18
	මොණරාගල	07	07	14
සබරගමුව	රත්නපුර	12	12	24
	කෑගල්ල	09	09	18

ඉහත වගුවේ දැක්වෙන පරිදි උතුරු පළාතෙහි පරිපාලන දිස්ත්‍රික්ක සඳහා තෝරාපත් කර ගත යුතු මන්ත්‍රීවරුන් සංඛ්‍යාව ඉතා අවම සංඛ්‍යාවක් බව පැහැදිලිව පෙනීයයි. මීට බලපෑ ඇති ප්‍රධාන හේතුව වන්නේ මෙකී ප්‍රදේශයන්හි දක්නට ලැබෙන අඩු ජනගහනය හා පරිපාලන දිස්ත්‍රික්කයේ විශාලත්වයයි. මෙහිලා වඩාත් වැදගත් වන්නේ සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමය යටතේ ලබාදිය යුතු මන්ත්‍රී ධූර ප්‍රමාණවත් පරිදි නොපවතින බැවින් උතුරු පළාත් සභා ඡන්ද විමසීමේ අවසන් ප්‍රතිඵලය ලබාදීමේ දී මෙය ඉතා ඉහළ අසමානුපාතිකත්වයක් නිර්මාණය වීම සඳහා හේතු විය හැකි වීමයි.

---

[10] පළාතේ වැඩිම ඡන්ද සංඛ්‍යාවක් ලබාගත් දේශපාලන පක්ෂයට ලබාදී ඇති දැනට පවතින බෝනස් ආසන 2 මෙයට ඇතුළත් නොවේ. (61 A වගන්තිය බලන්න)

මෙය සකස් කරගැනීමේ දී දිස්ත්‍රික් මට්ටමේ සමානුපාතික නියෝජනයක් ගණනය කිරීම (උදාහරණයක් ලෙස යාපනය හා කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කය වෙත එකතු කිරීම, සහ මන්නාරම, වවුනියා සහ මුලතිව් දිස්ත්‍රික්ක වන්නි මැතිවරණ දිස්ත්‍රික්කය ලෙස එකතු කිරීම)
මේ සඳහා නව සීමා නිර්ණයක් අවශ්‍ය නොවන අතර කේවල ක්‍රමය යටතේ සීමාවන් මේ සඳහා යොදාගත හැකිය.

අදාළ වෙනස්කම් සිදුකිරීමෙන් අනතුරුව උතුරු පළාත් සභාවේ ආසන සංයුතිය පහත පරිදි දැක්වේ.

5 වන වගුව

පළාත	**මැතිවරණ දිස්ත්‍රික්කය**	**කොට්ඨාශයකින් තේරී පත්වන සභික සංඛයාව**	**දිස්ත්‍රික්මන්ත්‍රීවරු ලෙස තේරීපත් වන සභික සංඛ්යාව**	**පරිපාලන දිස්ත්‍රික්කය තුලින් තේරීපත් වන මුළු සභික සංඛ්‍යාව**[11]
උතුරුපළාත	යාපනය	10	10	20
	වන්නි	9	7	16

[11]පළාතේ වැඩිම සංඛ්‍යාවක් ලබාගත් දේශපාලන පක්ෂයට දෙන ලද බෝනස් ආසන 2 ඇතුලත් නොවේ. (61 අ වගන්තිය)

උප ග්‍රන්ථය 3

නිරතුරුව අසනු ලබන ප්‍රශ්ණ

ප්‍රශ්නය අංක 01-

1.නව මැතිවරණ ක්‍රමය සෑම අවස්ථාවකදීම විශාල සභාවන් වෙත කේන්ද්‍රගත වේ ද?

නැත, නව ක්‍රමයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පළාත් සභාවන්හි සාමාජිකයන් සංඛ්‍යාව වැඩි නොවනු ඇත. මෙහිදී පළාත් සභා සඳහා සභිකයන් පත්කර ගන්නා ආකාරය පමණක් සංශෝධනය වන අතර සභිකයන්ගෙන් කොටසක් පමණක් කොට්ඨාශ මට්ටමින් හා ඉතිරි සභිකයන් පිරිස දිස්ත්‍රික්ක ලැයිස්තුවෙන් තෝරා පත්කරනු ඇත. පළාත් පාලන ආයතන සඳහා වුව ද, සභාවේ ප්‍රමාණය අඩු කිරීම සඳහා මෙම ක්‍රියාවලිය වැඩි දියුණු කළ යුතුය. පළාත් පාලන ආයතනයෙහි ප්‍රමාණය සීමා නිර්ණය ක්‍රියාවලිය හරහා නිර්මාණය කරන ලද කොට්ඨාශ මත හෝ කොට්ඨාශ සංඛ්‍යාව මත පදනම් වන අතර, මෙම ක්‍රමයේ භාවිත කරන ලද සරල බහුතර ක්‍රමය මත වූ ආසන සහිත එල්ලන ආසන (Overhangs) මත යැපේ. පළාත් සභාවන්හි මුළු මන්ත්‍රී සංඛ්‍යාව අත්තනෝමතික ලෙස වැඩි කළ නොහැකිය. මුළු ආසන සංඛ්‍යාවෙන් එල්ලන ආසන අඩු කිරීම හා සමානුපාතික ක්‍රමය සඳහා වෙන් කරන ලද සංඛ්‍යාව නැවත ගණනය කිරීම තුළින් වැඩිවන එල්ලන ආසන සංඛ්‍යාව සඳහා පහසුකම් සළසාලිය හැකිය.

ප්‍රශ්නය අංක 02-

වඩාත් ස්ථාවර සභාවක් ඇතිකළ හැකි වන පැරණි ක්‍රමය වෙත ආපසු යාම වඩාත් සුදුසු නොවන්නේද?

නැත, පැරණි ක්‍රමය සහ නව පද්ධතිය පූර්ණ වශයෙන් සමානුපාතික පද්ධති දෙකකි. එම නිසා යම් පක්ෂයක් පැරණි ක්‍රමය යටතේ ලබාගන්නා ඡන්ද ප්‍රමාණය X ප්‍රමාණයක් වේද සහ නව ක්‍රමය යටතේ ඡන්ද X ප්‍රමාණයක් ලබාගත්ත ද ඔවුන් හට ලැබෙන ආසන සංඛ්‍යාව සමාන වනු ඇත. ඒ ඒ පක්ෂ ලබාගන්නා ඡන්ද ප්‍රතිශතය මත ආසන සංඛයාව බෙදී යනු ඇත.

මෙම මැතිවරණ ක්‍රම දෙක අතර පවත්නා එකම වෙනස වනුයේ එක් එක් ආසන පිරවීම සඳහා මන්ත්‍රීවරු තෝරාගන්නා ආකාරයයි. පැරණි ක්‍රමය යටතේ ඔවුන් ලබාගන්නා මනාප සංඛ්‍යාව අනුව සාමාජිකයන් තෝරා පත්කරනු ලැබේ. නව පද්ධතිය අනුව එය සරළ බහුතර ක්‍රමය (කේවල ක්‍රමය) යටතේ ජයගන්නා ලද මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් සහ දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුවෙන් තෝරාගනු ලබන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සංකලනයක් වනු ඇත.

ප්‍රශ්නය අංක 03-

මහ ඇමති තෝරා පත්කර ගැනීම සඳහා පක්ෂ විසින් කේවල ක්‍රමය යටතේ ආසන බහුතරයක් දිනා ගැනීම අවශ්‍ය නොවේද?

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට[12] අනුව පළාත් සභාවලට තේරී පත්වූ මුළු සාමාජිකයන්ගෙන් දෙකෙන් එකකට වැඩි ප්‍රමාණයක් එක් දේශපාලන පක්ෂයක සාමාජිකත්වය දරන අතර ආණ්ඩුකාරවරයා විසින් එම පක්ෂයේ නායකයා ප්‍රධාන අමාත්‍යවරයා ලෙස පත්කරනු ඇත .

එක් දේශපාලන පක්ෂයකට පළාත් සභාවලට තේරී පත්වූ මුළු සාමාජිකයන්ගෙන් භාගයකට වඩා නොවැඩි අවස්ථාවලදී, ස්ථාපිත පළාත් සභාවේ යම්කිසි මන්ත්‍රීවරයෙකු ඒ පළාත් සභාවේ යම්කිසි මන්ත්‍රීවරයෙකුගේ සහය ලබාගැනීමට සමත් වන්නේ යැයි ආණ්ඩුකාරවරයාගේ මතය වන තැනැත්තා ප්‍රධාන අමාත්‍ය ධූරය සඳහා පත්කළ යුතුය.

මෙම තත්ත්වයන් දෙකෙහිදී ම වැදගත් වනුයේ පළාත් සභාවට තේරී පත්වී ඇති මුළු සාමාජිකයන් වන අතර කේවල ආසන සංඛ්‍යාව නොවේ. පළාත් සභාවේ 50% ක ප්‍රතිශතයක් පමණක් කේවල ආසන ක්‍රමයකට අයිති වේ.

---

[12] 1546 ඊ (4) ව්‍යවස්ථාව, ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව

ප්‍රශ්නය අංක 04-

කොට්ඨාශ ක්‍රමය යටතේ ආසන අඩුවෙන් ලබාගනු ලබන පක්ෂ බෝනස් ආසන ලබාගන්නේ ඇයි?

මෙම අදහස පදනම් වන්නේ නව මැතිවරණ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වන්නේ කෙසේ ද යන්න පිලිබඳ වැරදි අදහස මතය. දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තු මන්ත්‍රීවරු යනු ප්‍රසාද ආසන මන්ත්‍රීවරු නොවේ. එය ඔවුන් ලබාගත් ඡන්ද පදනම මත ඔවුන්ගේ "සාධාරණ පංගු" ඉහළ දැමීම සඳහා දෙනු ලබන ඉහළ දැමීමක් වේ. මිශ්‍ර සමානුපාතික ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය පහත පරිදි සරල කර දැක්විය හැකිය.

උදාහරණයක් ලෙස "Y" නමැති දිස්ත්‍රික්කයට කේවල ක්‍රමය යටතේ ආසන 10ක් හා සමානුපාතික ආසන 10ක් ඇති අතර මුලු ආසන සංඛ්‍යාව 20ක් ලෙස සළකමු. මැතිවරණයේ දී 100,000 ක් පුද්ගලයන් A,B හා C පක්ෂ සඳහා ඡන්ද පහත පරිදි භාවිතා කළහොත්,

A පක්ෂය - ඡන්ද 50,000 ක් සහ ආසන 7ක් දිනා ඇත.

B පක්ෂය - ඡන්ද 30,000ක් සහ ආසන 3ක් දිනා ඇත.

C පක්ෂය - ඡන්ද 20,000ක් සහ ආසන දිනා නොමැත.

මුළු ඡන්ද සංඛ්‍යාව - 100,000

ඉහත ඡන්ද ප්‍රමාණය මිශ්‍ර සහිත සමානුපාතික ක්‍රමය යටතේ පහත පරිදි වේ.

6 වන වගුව

		A	B	C	D
දේශපාලන පක්ෂය	**මුළු ඡන්ද ප්‍රමාණය**	**ඡන්ද ප්‍රමාණය**	**කේවල ආසන**	**මුළු ආසන සංඛ්‍යාව (මුළු ආසන සංඛ්‍යාවx A තීරුව)**	**සමානුපාතික ලැයිස්තුව හානිපූර්ණ(C තීරුව හා B තීරුව)**
A	50,000	50%	7	10	3
B	30,000	30%	3	6	3
C	20,000	20%	0	4	4
මුළු සංඛ්‍යාව	100,000	100%	10	20	10

ප්‍රශ්නය අංක 05-

එකම ඡන්ද කොට්ඨාශය සඳහා බහුවිධ නියෝජනයක් ලබාගන්නේ මන්ද?

එම කොට්ඨාශයේ ඡන්දදායකයෙකු වීමට නුසුදුසු නොවන්නා වූ ඕනෑම අයෙකු පළාත් සභා මැතිවරණය සඳහා අපේක්ෂකයෙකු වීමට සුදුසුකම් ලබයි. දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුවේ යම් ප්‍රදේශයක වෙසෙන පදිංචිකරුවන් ද විය හැකිය. එබැවින් මැතිවරණ කොට්ටාශ අපේක්ෂකයන් සහ දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තු අපේක්ෂකයන් එකම ආසනයක සිටින අවස්ථා ද තිබිය හැකිය. මෙවැනි තත්ත්වයන් මතු වීම නොවැළැක්විය හැකිය.

Report of the Civil Society Committee to Review Provincial Council Election System

August 01st 2018

PAFFREL

Report of the Civil Society Committee to Review Provincial Council Election System

August 1st, 2018

The "Mixed-Member Proportional Representation" system used for the first time in the Local Authorities Elections of February 2018 addressed three major problems of the previous "Open List Proportional Representation" method. The new method

1. Did away with the "Manapa Pore" (i.e. reduced intraparty competition during campaigning),
2. Returned a councilor accountable to a Constituency, and
3. Reduced the burden of campaigning for candidates.

Furthermore, this new system reduced serious incidents of election violence, resulted in fewer spoiled votes[1], promoted the interest of the political parties as opposed to individual candidates[2] and the tedious exercise of counting votes was minimized and simplified.

After the February 2018 Local Authorities Election there emerged several criticisms of this new election system. Some of these critiques were based on misunderstandings of the system, others were based on deeper structural issues in Sri Lanka's political culture and the present political environment and yet others based on flaws in the election system, which need to be corrected.

As a civil society group committed to supporting our elected representatives to do the right thing, we respectfully submit **that the Parliament should act to:**

- ***Immediately clear misunderstandings about the Mixed Member Proportional Representation Method,***
- ***Address the real issues concerning the method through suitable legislation, and***
- ***Conduct elections without delay for all relevant Provincial Councils whose terms have ended.***

Our recommendations to address issues in the new Provincial Councils Election system[3] are summarized in Table 1. The composition of the Civil Society Committee and the consultation and review process is summarized in APPENDIX 1. The rationale for the recommendations is summarized in APPENDIX 2. A list of FAQs is provided in APPENDIX 3 to clear misunderstandings.

---

[1] In the Local Authorities Elections held in 2011, 4.52% of the total votes were rejected. In the Local Authorities Elections held in 2018 this was only 1.67%. This significant reduction of rejected votes is a likely result of introducing a simple ballot paper in 2018.

[2] The system incentivized candidates to campaign collectively as opposed to the Open List Proportional Representation" method which incentivized competition within political parties.

[3] As introduced by the Provincial Councils Elections (Amendment) Act No. 17 of 2017

TABLE 1

ISSUE	RECOMMENDATION
1. Misunderstandings about the new election system	• Share the FAQ among the MPs, MPCs, Local Government Councilors and the general public through media.
2. Disagreements about the delimitation boundaries	• Section 3A of the Provincial Councils Election Act (as amended) provides the delimitation process which the government and Members of Parliament should follow.
3. The inability of Political Parties to form working majorities in Councils.	• Give a Bonus of **four** seats to the Party receiving the highest number of votes in the case of Provincial Councils with **less than 100** members. • Give a Bonus of **five** seats to the Party receiving the highest number of votes in the case of Provincial Councils with **100 or more members**.[4]
4. Approximately 50% of the Members of the Council are returned from District Lists and those who do not win constituency seats by small margins are disgruntled.	• Make selection method for Party Lists more democratic and make the process public. • Pre-rank the District List, but give Political Parties the flexibility to appoint the first 1/3rd of their District Member entitlement from among the candidates who did not win in FPP electorates.
5. Winning Party often does not get any District List seats, frustrating those who worked hard expecting to be returned from the List.	• Give the Secretary of the Party the flexibility to nominate persons for the bonus seats referred to in 3 above from the District List or from among those not elected in the FPP electorates.
6. Women's Representation	• Increase the mandatory nomination for women in the FPP electorate list from one sixth to one fifth so that more women get a chance to contest. • Zip the Pre-ranked District List by alternating the names of women and men. The list should start with the name of a woman. • *If Parliament decides to revert to the preferential vote system of the past it is crucial to bring in a mandatory provision of twenty five percent nominations of women.*[5]

[4] See part 3 of Appendix 2

[5] This recommendation is made in the interest of addressing the underrepresentation of women in Provincial Councils which is at less than 4% at present.

APPENDIX 1
COMPOSITION OF THE COMMITTEE AND THE CONSULTATIVE PROCESS

The intense public discourse on local Government Election System became more heated as the same electoral system was scheduled to be used for Provincial Councils Elections as well. Some of the main political parties, the Election Commission, and the Ministry of Provincial Councils and Local Government requested the Election Monitoring Organizations (PAFFREL and CMEV) to convene a policy dialogue among the stakeholders to create awareness about the new electoral system (Provincial Councils Elections (Amendment) Act No.17 of 2017) Therefore PAFFREL and CMEV with support from USAID, jointly organized a Stakeholder Consultation on the Provincial Councils Elections (Amendment) Act on the 25th of April 2018.

Following initial meetings with the Minister of Local Government and Provincial Councils, Mr. Faiszer Musthapha and Officials of the Election Commission, PAFFREL and CMEV were requested to consult stakeholders to obtain views on the "Mixed Member Proportional Representation System".

It was decided at this Stakeholder Consultation to appoint a committee of academics, election professionals and observers, and civil society activists to further study and review the new electoral system and compile a comprehensive report including its recommendations. Civil Society Committee to Review Provincial Council Election System is therefore, an outcome of this Stakeholder Consultation.

The Minister of Local Government and Provincial Councils gave an undertaking that he would submit the recommendations of the committee to the leaders of political parties represented in Parliament and the Cabinet of Ministers to consider same when formulating necessary amendments.

The members of this Committee include:

1. Professor Sudantha Liyanage, Dean, Faculty of Applied Sciences, University of Sri Jayewardenepura
2. Dr. Sujata Gamage, Senior Research Fellow, LIRNEasia
3. Mr. Rohana Hettiarachchie, Executive Director,People's Action For Free And Fair Elections (PAFFREL)
4. Mrs. Kumudini Samuel, Researcher and Social Activist, Women and Media Collective
5. Mr. Luwie Ganeshathasan, Attorney at Law, Researcher, Centre for Policy Alternatives (CPA)
6. Mr. Manjula Gajanayake, National Coordinator, Centre For Monitoring Election Violence (CMEV)
7. Mr. S. Medawewa, President, Election Professionals Association and a retired Civil Servant
8. Mr. P. M. Siriwardhane, former Additional Commissioner of Elections
9. Mr. Amar Gunatilleke, Chief Executive Officer, Marga Institute

The Committee met on the 14th, 21st and 30th of May, 6th 14th, 15th June, 10th 18th and 23rd July to review and discuss the current Provincial Councils Elections (Amendment) Act No17 of 2017, and identified issues and came up with several proposals. In addition to the changes to

the Provincial Councils election system, the committee considered several others issues as being important to protect representative democracy in Sri Lanka. The other issues that were identified were:

a) Campaign financing
b) Internal party democracy
c) Candidate selection
d) Preventing crossovers

The Committee was cognisant of the fact that proposed amendments should not take time to implement and give reason for relevant stakeholders to further delay the Provincial Council Elections. Therefore, the Committee only focussed on amendments that could be practically implemented within a short time frame of 8 to 12 weeks. The entire process of amending the act could take as long as three months as proposed amendments have to be legally drafted, checked by the Attorney General's Office for compliance with the Constitution of Sri Lanka and enacted by Parliament. This process will have to be followed even if stakeholders proposed to revert to the previous Act of Parliament.

The Committee also decided to refrain from addressing the subject of delimitation as it adheres to the implementation of the electoral process rather than the Act itself.

Therefore, it was the agreement of the Committee that the current system, which has been already passed by a 2/3rd majority in parliament, be retained with few amendments.

Following several committee based discussion, the Committee endeavoured to obtain the agreement of the proposed amendments from all stakeholders – ie; Political Parties, Election Commission, Key Politicians, Provincial Council Members, Civil Society, Academics (From the Political Science Faculties of Universities) and Women and Youth Groups, etc.

The Committee sent out letters to all Political Parties represented in the Parliament requesting appointments to discuss each party's viewpoint on the **Provincial Councils Election (Amendment) Act No 17 of 2017** and discuss the proposals of the Committee. The Committee regrets to note that the response received from political parties, at the time of writing this report was poor.

Following consultations were held between June and July following the policy dialogue:

June 6	Discussion with Mr. Mahinda Deshapriya, Chairman of Elections Commission
June 18 *Morning session*	Consultation with outstation PC Members, Women's Groups, Civil Society Activists and Academics
June 18 *Afternoon session*	Consultation with Western Province PC Members, Civil Society activists, Women's' Groups and Academics
July 4	Consultation with PC Members, Civil Society Activists, Women's Groups and Academics of Northern and Eastern Provinces
July 5	Discussion with Mr. Faiszer Musthapha, Minister Provincial Councils and Local Government
July 10	Discussion with members of Democratic Left Front
July 12	Discussion with Mr. Mylvaganam Thilakarajah M.P. – Up Country People's Party
July 18	Discussion with M.P.s Mr. Dullas Alahapperuma, Mr. Ranjith de Zoysa, Mr. Janaka Wakkumbura - Joint Opposition.
July 26	Discussion with Mr. Champika Ranawaka M.P. and Minister of Megapolis and Western Development – Jathika Hela Urumaya

APPENDIX 2

RATIONALE FOR RECOMMENDATIONS OF THE COMMITTEE

1. DISTRICT LIST and DISTRICT MEMBERS

According to the Provincial Councils Elections (Amendment) Act No. 17 of 2017, Fifty percent of the Council seats are to be allocated to First-past-the-post (FPP) electorates[6] and fifty percent to District Members. Based on the experience of the recent elections to the local authorities, there are several concerns regarding the method by which the District Members are elected. Some of them are as follows:

a. Party Secretaries have unrestricted power to decide who among the nominated candidates will be appointed as District members.[7] This would mean that as regards the 50% of Council seats allocated to District Members, the voters do not have a say in which individuals are returned to the Council.
b. There is no method to ensure that candidates on the District List pull their weight in the campaign.
c. Further, those who lose FPP seats by small margins may feel frustrated. The system creates an incentive for individuals to be appointed through the District List as opposed to contesting in difficult or marginal constituencies.
d. The Winning Party may not get any District List seats making it difficult to return minorities, women or prominent members who were counted on being returned as District Members from the winning Party.

The solution is based on 2 parts:

Firstly, ranked and closed lists will be used to return members. This will ensure the voters know before they cast their vote who will be elected if Party “A” wins “3” list seats. Therefore, when people vote they are voting for both the individual candidate in the constituency and the ranked party list in the district.

Secondly, in order to incentivise FPP electorate candidates who do not win, allow political parties to appoint up to 1/3 of their District Member entitlement, from among losing constituency candidates.

The rationale being to provide flexibility to Political Parties to appoint candidates that contested but lost FPP electorates but whom the Political party considers necessary to be included in the council in the interest of the Party.

The remainder of the District Member entitlement of each political party will be filled according to the ranked closed list (See also section 4 on Women’s representation).

---

[6] The Provincial Councils Elections (Amendment) Act No. 17 of 2017 refers to these as “electorates”.
[7] See section 58A(4)(b) and 58A(6) of Provincial Councils Elections Act

2. OVERHANGS

An Overhang results when a Party wins more First-past-the-post (FPP) seats than its share of PR seats or seats share proportional to the votes received. For example, in the 2018 local election for the Sri Jayewardenpura-Kotte Municipal Council, SLPP received 41.4% of the votes and hence should have received 15 out of total 32 seats. However, that Party won 18 out of the 21 FPP seats leading to an overhang of three seats. This overhang was accommodated by increasing the number of seats in the council to 38.

Overhangs can be accommodated while keeping the total number of members of each Provincial Council constant. Here you allow the Party with the Overhang to keep them, but subtract the Overhang from the total number of seats and distribute the remainder proportionately among all the Parties. In fact, in PC elections this procedure has to be adopted because the number of total seats in Provincial Councils cannot be increased by the Election Commission on the basis of the results of the election.

In Sri Lanka, we use the Largest Remainder Method which is the simplest form to calculate the PR allocation of seats among the Parties. There are two other methods that are used in other countries. They are called the D'Hondt method and the Sainte-Laguë method, respectively. In Overhang situations, the Sainte-Laguë method can give a fairer result to the small Parties who are at a disadvantage when the total number of seats available for proportional distribution is reduced. The d'Hondt method gives a small advantage to the large Parties. The effect will vary from country to country and the method best for each country has to be determined taking into account the past performance of political Parties in the country. Present Committee will be happy to assist the authorities to select a suitable method for Sri Lanka.

In both D'Hondt and Sainte-Laguë methods, the seats are allocated one at a time in sequential steps. In each step, the total number of votes received by each Party is divided by the number of seats each already has plus one. The Party with the highest quotient gets a seat. In step one, no Party has any seats, hence the divisor is one, and the Party with the highest votes, Party A say, get the first seat. In step 2, Party A's new quotient is its total votes divided by 2 because it now has one seat. The quotient for other Parties remains the same, and the Party with the highest quotient in step two gets the second seat. This process is repeated until all the seats are allocated.

(See https://www.youtube.com/watch?v=6CU3F3ToIIg for a demonstration). In the Sainte-Laguë method, the total number of votes is divided by the twice the number of seats plus one.

A Comparison of PR allocation methods using 2018 election results for the Sri Jayewardenpura-Kotte Municipal Council.

TABLE 3

PARTY	Votes	Percent Votes	D'Hondt Method	Current Method	Sainte-Legue Method
Sri Lanka Podujana Peramuna [SLPP]	22,068	41.4%	17	16	16
United National Party [UNP]	17,990	33.8%	11	11	11
United People's Freedom Alliance [UPFA]	7,676	14.4%	4	5	5
People's Liberation Front [JVP]	4,885	9.2%	3	3	3
United National Freedom Front [UNFF]	522	1.0%	-	-	-
Independent Group [IG]	113	0.0%	-	-	-
Our National Front [ONF]	35	0.0%	-	-	-
Grand Total	**53,289**	**100%**	**35**	**35**	**35**

3. GOVERNABILITY

The local authorities elections of 2018 saw a fragmentation of the local authorities, with a large number of parties few seats/ parties being able to win seats with very few votes. This was due to 2 main reasons:

- the size of all local authorities was increased (almost double). This increase was not due to the election system but because of a decision made by the Members of Parliament.
- the Local Authorities Elections Act did not specify a cut-off point; this would have prevented very small political parties from winning seats and contributing to the fragmentation of the Local Authorities.

Whilst it is important for an election system to ensure that the political diversity within an election area is represented, governability and stability of the elected body are also important considerations. These considerations cannot be achieved at the same time and it is required to compromise on one in order to achieve the other.

Based on broad consultation, the committee suggests the following as a possible compromise:

- Increase the number of bonus seats awarded to the winning party in a Provincial Council from 2 up to 4/5. The bonus seats should be given to the party that gets the **most votes in the province**, giving bonus seats at the district level will dilute the effect of bonus seats where two or more parties win the different districts in a province.

- This solution would require the President to issue a proclamation in terms of Article 154A of the Constitution and Section 2 of the Provincial Councils Act (as amended), amending the previous proclamation by adding **two extra** members to **each** provincial council **other than** the Western Provincial Council and adding **three extra** members to the Western Provincial Council. [8]

Commented [I1]: Extra bullet point

[8] Section 2 of the Provincial Councils Act provides that "Where a Provincial Council is established for a Province by virtue of Article 154A of the Constitution, the President shall, by Order published in the Gazette, assign a

A corresponding amendment could be made to Section 61A (2) to increase the number of bonus seats given.

4. WOMEN'S REPRESENTATION

The committee focused on two critical points which emerged post the local authorities election which it felt needed to be addressed. One concerned the guaranteeing of 25% women's representation and the difficulty experienced by the Elections Commission in ensuring this for some of the Local Authorities. The other was the manner in which nominations were given to women and seats allocated to them which appeared to be ad hoc and disorganized. Both these factors could create a challenge in the context of the new PC election system. The Committee's serious attention was paid to identifying alternative approaches by which these concerns could be redressed. Thus, the Committee proposes the following strategy:

- Increase the mandatory nomination for women in the FPP electorate list from one sixth to one fifth so that more women get a chance to contest.
- Zip the pre-ranked District List by alternating the names of women and men. The list should start with the name of a woman.
- *If Parliament decides to revert to the preferential vote system of the past it is crucial to bring in a mandatory provision of twenty five percent nominations of women*.[9]

Commented [I2]: Highlight with italics

5. MAKE THE PR CALCULATION AT THE ELECTORAL DISTRICT LEVEL AS OPPOSED TO THE ADMINISTRATIVE DISTRICT LEVEL

The number of members determined by the delimitation commission to be elected for each administrative district from electorates and from district lists is as follow

name to such Council and specify the number of members such Provincial Council shall consist of In specifying such number, the President shall have regard to the area and population of the Province for which that Provincial Council is constituted."

[9] This recommendation is made in the interest of addressing the underrepresentation of women in Provincial Councils which is at less than 4% at present.

TABLE 4

Province	Administrative District	Number of Members to be elected from electorates	Number of Members to be elected as District Members (PR list)	Total Number of Members to be elected from the administrative district.[10]
Western	Colombo	20	20	40
	Gampaha	20	20	40
	Kalutara	11	11	22
Central	Kandy	15	14	29
	Matale	06	05	11
	Nuwara Eliya	08	08	16
Southern	Galle	11	11	22
	Matara	09	08	17
	Hambantota	07	07	14
Northern	Jaffna	08	08	16
	Kilinochchi	02	02	04
	Mannar	03	02	05
	Vavuniya	03	03	06
	Mullaitivu	03	02	05
Eastern	Batticaloa	06	05	11
	Ampara	07	07	14
	Trincomalee	05	05	10
North Western	Kurunegala	17	17	34
	Puttalam	08	08	16
North Central	Anuradhapura	11	10	21
	Polonnaruwa	05	05	10
Uva	Badulla	09	09	18
	Moneragala	07	07	14
Sabaragamuwa	Ratnapura	12	12	24
	Kegalle	09	09	18

As is seen with the above table the number of members to be returned from the administrative districts in the Northern Province is extremely small. This is mainly due to the low population and large amount of administrative districts. More importantly, this could

[10] Does not include the already existing 2 Bonus Seats which is given to political party polling the highest number of votes in the **Province** [See S. 61A]

result in greater disproportionality in the final result of the Northern Provincial Council, as there are not enough PR compensatory seats.

This can be remedied by performing the PR calculation at the “Electoral District” level (i.e. combine the Jaffna and Kilinochchi districts to form the Jaffna Electoral district and combining the Mannar, Vavuniya and Mullaitivu districts to form the Vanni Electoral District)

This would NOT require a new delimitation as the FPP constituency boundaries can be left as they are. After the adjustment the seats in the Northern Provincial Council would be as follows;

TABLE 5

Province	Electoral District	Number of Members to be elected from electorates	Number of Members to be elected as District Members (PR list)	Total Number of Members to be elected from administrative district.[11]
Northern	Jaffna	10	10	20
	Vanni	9	7	16

[11] Does not include the 2 Bonus Seats which is given to political party polling the highest number of votes in the **Province** [See S. 61A]

APPENDIX 3
FREQUENTLY ASKED QUESTIONS

Q1. Does the New election system always lead to larger Councils?

No, the number of members in Provincial Councils will not increase as a result of the new method. The election system only changes the method of election members to Provincial Councils, part of members elected from constituencies and the other part from the district list. Even for Local Authorities, the process should be improved to make Council sizes smaller. The size of Local Authorities was dependent on the number of Wards or electorates created during the delimitation, the percentage of First Past the Post (FPP) seats used in the method, and the occurrence of and/or Overhangs. In PCs, the number of electorates for each district is fixed at 50% of the total number of the Members of the Provincial Councils (MPCs). The number of members of Provincial Councils cannot be increased arbitrarily. Overhangs can be accommodated by subtracting the Overhang from the total number of seats and recalculating PR Allocation.

Q2. Isn't it better to go back to the old Preferential voting system so that we can have more stable Councils?

No, the old system and the new system are both fully proportionate systems. So a political party getting "x" amount of votes under the old system and a political party getting "x" amount of votes under the new system will have the same amount of seats. The seats are divided between political parties according to the proportion of votes polled.

The only difference between the two election systems is the way in which members are elected to fill the seats won by each political party. Under the old system, the members would be elected based on the amount of preferential votes they receive. In terms of the new system, it will be a mix between winners in FPP constituencies and District Members.

Q3. Why doesn't the Party winning a majority of FPP seats get to elect the Chief Minister?

In terms of the Constitution[12]where more than one-half of the total members elected to a Provincial Council are members of one political party, the Governor has to appoint the leader of that political party in the Council, as Chief Minister.

Where no single political party has more than half of the total members elected to a Provincial Council, the Governor has to appoint as Chief Minister, the member of the Provincial Council who, in his opinion, is best able to command the support of a majority of the members of that Council.

In both these situations the important consideration is the total number of members of the provincial council ~~s~~ and NOT only the FPP seats. FPP seats only amount to fifty percent of the seats in the Council.
Q4. Why does the Party getting fewer FPP seats get 'bonus' seats?

[12] See Article 154(F)(4) of the Constitution

This idea is based on a misunderstanding of how the new electoral system works. The District List Members are not bonus seats. They are compensatory seats provided to "top-up" the FPP seats won by a political party so as to give them their "fair share" of the seats based on the votes they received.

The manner in which an MMP system works can be simplified as follows;

Assume for an example that District "Y" has 10 FPP Seats and 10 PR Seats, which would give it a total of 20 seats. At the election the 100,000 people voted for Party "A", "B" and "C" in the following manner.

Party A – 50,000 votes and Won 7 FPP constituencies
Party B – 30, 000 votes and Won 3 FPP constituencies
Party C – 20, 000 votes and Won No FPP constituencies
Total - 100, 000

Under a MMP system the result of that district will be as follows

TABLE 6

		A	**B**	**C**	**D**
Political Party	**Total Votes**	**% of Votes**	**FPP seats**	**All Seats** [Total Seats x Column "A"]	**PR Compensation** [Column "C" – Column "B"]
A	50,000	50%	7	10	3
B	30,000	30%	3	6	3
C	20,000	20%	0	4	4
Total	**100,000**	**100%**	**10**	**20**	**10**

Q5. Why do we get multiple representatives for the same Constituency?

Any person who is not disqualified to be a voter is eligible to be a candidate for Provincial Councils elections. Candidates in the district list can be residents anywhere in the particular district. As such it may so happen that there can be instances where both constituency candidates and district list candidates are from the same constituency. This situation is inevitable.

மாகாண சபை தேர்தல் முறையை மீளாய்வு செய்வதற்கான சிவில் சமூகக் குழுவின் அறிக்கை

1 ஆகஸ்ட் 2018

PAFFREL

மாகாண சபை தேர்தல் முறையை மீளாய்வு செய்வதற்கான சிவில் சமூகக் குழுவின் அறிக்கை

1 ஆகஸ்ட் 2018

குலப்பு-அங்காத்தவர் விகிதாசார பிதிநிதித்துவ முறை முதல் முறையாக 2018ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் உள்ளாட்சி மன்றத்தேர்தலில் பயன்படுத்தப்பட்டது.இது முன்னைய திறந்த விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தில் இருந்த பல பிரச்சினைக்கு தீர்வுகள் தநதது.புதிய முறை ….

1. ‘‘மனாபே பொற’’ எனும் விருப்பத்தெரிவு இழுபறி நீங்கியது(அதாவது தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது கட்சிகளுக்கிடையில் போட்டித்தன்மை குறைவடைந்திருந்தது)
2. தமது ஆசன தேர்தல்தொகுதிக்கு பொறுப்பு கூறக்கூடிய மக்கள் பிரதிநிதி நியமிக்கும் நடைமுறைக்கு திரும்பியுள்ளமை
3. வேட்பாளர்களின் தேர்தல் பிரச்சார வேலை பளு குறைந்தது

அத்துடன் இந்த புதிய தேர்தல் முறை மிக தீவிர தேர்தல் வன்முறைச்சம்பவங்கள் குறைந்துள்ளன.அதனால் நிராகரிக்கப்படும் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது.தனி வேட்பாளர்களைவிட அரசியல் கட்சிகளின் இருப்பை அது ஊக்குவிக்கிறது.அத்துடன் வாக்கெண்ணும் நடவடிக்கைகளின் தீவிரத்தன்மை குறைந்து இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரப்ரவரி 2018 உள்ளுராட்சி தேர்தலின் பின்னர் புதிய தேர்தல் முறை குறித்து பல விமர்சனங்கள் எழுந்தன.அவற்றுள் சில அந்த தேர்தல் முறையை புரிந்துகொள்ளாமையால(பிழையாக புரிந்துகொண்டமையால்) எழுந்தவை.ஆனால் ஏனையவை,இலங்கையின் அரசியல் கலாசாரத்தின் ஆழமான கட்டமைப்புக்கள் பற்றியவை.மேலும் சமகால அரசியல் நிலைமை பற்றியதாகவும் அமைந்திருந்தன.மேலும் சிலர் அந்த தேர்தல் முறையில் உள்ள குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.அவற்றை திருத்தவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

தெரிவு செய்யப்படும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் சரியானதை செய்ய வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்த அர்ப்பணிப்புடன் செயல்படும் சிவில் சமூகம் என்ற வகையில் நாம் மிக கௌரவத்துடன் இதனை சமர்ப்பிக்கிறோம்.

பாராளுமன்ற சட்டம், கலப்பு அங்கத்தவர் விகிதாசார முறை குறித்த பிழையான அனுமானங்களை உடனடியாக களைய வேண்டும்.பொருத்தமான சட்டவாக்கம் மூலம் இதில் உள்ள உண்மையாக பிரச்சினைகளை தீர்த்தல்,பதவிக்காலம் முடிவடைந்த உரிய மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்களை தாமதமின்றி நடத்தல்

புதிய மாகாண சபை தேர்தல் முறையில் உள்ள பிரச்சினைகளை மேற்கோள்காட்டிய எமது பரிந்துரைகள் அடங்கிய சுருக்கம் அட்டவணை -1 விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.அதே வேளை சிவில் சமூக குழு மற்றும் ஆலோசனை மீளாய்வு செயல்பாடுகள் இணைப்பு-1 இல் சுருக்கமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. சாதாரண அடிப்படை பரிந்துரைகளும் அவற்றின் பின்னனி காரணங்களும் இணைப்பு-3 இல் சுருக்கமாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன.மேலும் பொதுவாக கேட்கப்படும் கேள்விகளும் அவற்றிட்கான விளக்கங்களும் இணைப்பு-2 விபரிக்கப்பட்டுள்ளன்.

அட்டவணை - 01

பிரச்சினை	பரிந்துரைகள
1. புதிய தேர்தல் முறை தொடர்பாக பிழையாக புரிந்துகொள்ளல்	பொதுவாக கேட்கப்படும் கேள்விகளும் அவற்றின் விளக்கங்களையும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்,மாகாசபை அங்கத்தவர்கள்,உள்ளுராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் பொது மக்களுடன் ஊடகங்கள் வாயிலாக பகிரவும்
2. ஏல்லை நிர்ணயம் தொடர்பில் முரண்பாடுகள் (இணக்கமின்மை)	முாகாண சபை சட்டத்தின் (திருத்தப்பட்ட) 3A பிரிவு எல்லை நிர்ணய விடயங்களை விபரித்துள்ளது.இதனை அரசாங்கமும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் பின்பற்ற வேண்டும்
3. அரசியல் கட்சிகளால் இயக்க ரீதியான பெரும்பாண்மையை சபைகளில் ஏற்படுத்த முடியாமை	மாகாண சபைத் தேர்தலில் **<u>100இற்கும் குறைவான அங்கத்தவர்களை</u>** கொண்ட சபைகளில் அதிக வாக்குகளை பெறும் கட்சிக்கு **4** போனஸ் ஆசனங்களை வழங்குங்கள் மாகாண சபைத் தேர்தலில் **<u>100 இற்கும் அதிக அங்கத்தவர்களை</u>** கொண்ட சபைகளில் அதிக வாக்குகளை பெறும் கட்சிக்கு **5** போனஸ் ஆசனங்களை வழங்குங்கள்
4. மாவட்ட பட்டியலில் இருந்து ஏறத்தாழ 50 வீதமான அங்கத்தவர்கள் சபைக்கு சேர்க்கப்படும் வேளையில் சிறிய வாக்கு வித்தியாசத்தில் தேர்தல் தொகுதிகளை இழந்த வேட்பாளர்கள் மிகவும் அதிருப்தியடைகின்றனர்	கட்சி பட்டியலுக்கான தெரிவு முறையை ஜனநாயக முறையாகவும் பொதுவில் அனைவருக்கும் தெரியக்கூடிய நடைமுறையாகவும் மாற்றுக மாவட்ட பட்டியலை முன் கூட்டியே தரப்படுத்தி, FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) அடிப்படையிலான் தொகுதிவாரி தேர்தலில் வெற்றி பெறாத வேட்பாளர்களை நியமிப்பதற்கு அரசியல் கட்சிகளுக்கு மாவட்ட அங்கத்தவர் தெரிவில் அந்த கட்சிக்கான எண்ணிக்கையில் 1/3 பகுதியை ஒதுக்குவதற்கான உரிமையை வழங்குக
5. வெற்றி பெறும் கட்சி பெரும்பாலும் எதுவித மாவட்ட பட்டியல் அங்கத்தவர்களை பெறுவதில்லை.கட்சிக்காக உழைத்த அங்கத்தவர்கள் மாவட்ட பட்டியலில் வர முடியாமை குறித்து அதிருப்தியடைந்துள்ளனர்.	மேலே 3இல் குறிப்பிட்டவாறு மாவட்ட பட்டியல் அல்லது FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை)தேர்தல் தொகுதிகளில் வெற்றி பெற தவறிய வேட்பாளர்களை போனஸ் ஆசனங்களுக்காக முன்மொழியக்கூடிய நெகிழ்வுத்தன்மையை கட்சி செயலாளருக்கு வழங்குக.
6. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்	பெண்களுக்கான கட்டாய முன்மொழிவை அதிகரியுங்கள்.அதாவது FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை)யில் 1/6 ஆக இருப்பதை 1/5ஆக மாற்றுவதன் மூலம் தேர்தலில் போட்டியிடும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்கலாம் முன் கூட்டி தரப்படுத்தப்பட்ட மாவட்ட பட்டியலில் பெண்கள் மற்றும் ஆண்களின் பெயர்களை மாற்றுவதற்கான நடைமுறையை வலுப்படுத்துக.பெயர் பட்டியல் பெண்களின் பெயர்களுடன் ஆரம்பமாக வேண்டும்.

	பாராளுமன்றம் விருப்பு வாக்களிப்பு முறைக்கு மீள சென்றால்,25 வீத பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் கட்டாய நடைமுறை உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்[5]

[1] 2011 உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தலில் 4.52 % நிராகரிக்கப்பட்ட வாக்குகளாக அமைந்திருந்தன.2018ம் ஆண்டு தேர்தலில் இது 1.67 % ஆக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது.இது 2018ம் ஆண்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மிக இலகுவாக புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வாக்குச்சீட்டு காரணமாகவே இந்த சிறந்த பெறுபேறு கிடைக்கப்பெற்றது.

[4] இணைப்பு -2 இன் 3ம் பகுதியை பார்க்க

[5] மாகாண சபைகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைவாக இருப்பதனால் இந்த பரிந்துரை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.மாகாண சபைகளில் தற்சமயம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 5 வீதத்திற்கும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

[1] இந்த முறையானது வேட்பாளர்களை கூட்டுப்பொறுப்புடன் தேர்தல் பிரசாரத்தில் ஈடுபட வைத்தது.முன்னைய முறையில் திறந்த விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ பட்டியல் காரணமாக அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையில் அனாவசிய போட்டிகள் ஏற்பட்டன.

இணைப்பு 1

குழுவின் அமைப்பும் ஆலோசனை செயல்பாடும்

உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தலில் புதிய தேர்தல் முறை பயன்படுத்தப்பட்டபொழுது பொது மக்கள் மத்தியில் இடம்பெற்ற கலந்துரையாடல் அல்லது பேச்சு , மாகாணசபை தேர்தலிலும் இந்த

புதிய முறை பயன்படுத்தப்படபோவதாக கூறப்பட்டபோது மேலும் தீவிரமடைந்தது.இதுவிடயம் தொடர்பில் மக்கள் மத்தியில் பேச்சுக்கள் மிக காரசாரம அமைந்துள்ளன.இந்த நிலைமை சீர்செய்ய,பிரதான அரசியல் கட்சிகள்-தேர்தல் ஆணைக்குழு-மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சு ,தேர்தல் கண்காணிப்பு குழுக்கள் (PAFFEREL , CMEV) புதிய தேர்தல் முறை குறித்து விளக்கமளிக்க,உரிய பங்காளர்களுடன் விசேட கலந்துரையாடல் ஒன்றை நடத்த தீர்மானிக்கப்பட்டது.2017ம் ஆண்டு 17ம் இலக்க மாகாண சபை தேர்தல்(திருத்த) சட்டம் குறித்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த பவ்ரல் நிறுவனம்,CMEV ஆகியன யு எஸ் எயிட் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் இந்த புதிய தேர்தல் முறை சட்டம் தொடர்பாக பங்காளர் மட்ட கலந்துரையடல் ஒன்றை இந்த வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 25ம் திகதி ஒழுங்கு செய்திருந்தன. மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்ற அமைச்சர் பைஸர் முஸ்தபா மற்றும் தேர்தல் ஆணைக்குழு அதிகாரிகளுடன் இடம்பெற்ற ஆரம்ப கட்ட பேச்சுவார்த்தையை அடுத்து “கலப்பு அங்கத்தவர் விகதாசார முறை” குறித்து அனைத்து பங்காளரதும் கருத்துக்களை பெறும்படி பவ்ரல் மற்றும் CMEV நிறுவனங்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.

பங்களார் பலந்துரையாடலின்போது கல்விமான்கள்,தேர்தல் நிபுணர்கள்,தேர்தல் கண்காணிப்பாளர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக பிரதிநிதிகளை கொண்ட குழுவொன்றை நியமித்து மூலம் “கலப்பு அங்கத்தவர் விகதாசார முறை”யை ஆராய்வது சிறந்தது என விதந்துரைக்கப்பட்டது.பங்காளர் கலந்துரையாடலின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே, இந்த சிவில் சமூக குழு, புதிய மாகாண சபை தேர்தல் முறையை மீளாய்வு செய்து வெளியிட்ட அறிக்கையாகும். இந்த பரிந்துரைகள் அடங்கிய அறிக்கையை பாராளுமன்றத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல் கட்சி தலைவர்கள் மற்றும் அமைச்சரவைக்கும் சமர்பித்து , மேற்கொள்ள வேண்டிய திருத்தங்கள் குறித்து ஆராயவிருப்பதாக மாகாண சபைகள் உள்ளூராட்சி மன்ற அமைச்சர் பைஸர் முஸ்தபா உறுதியளித்துள்ளார்.

மாகாணசபை தேர்தல் முறையை மீளாய்வு செய்யும் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் விபரம் :

- பேராசிரியர் சுதந்த லியனகே,பீடாதிபதி பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்,ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகம்
- கலாநிதி.சுஜாதா கமகே,சிரேஸ்ட ஆராய்ச்சியாளர்,லேள் ஆசியா
- திரு ரோஹன ஹெட்டியாராச்சி,பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரி – பவ்ரல் அமைப்பு
- மிருமதி குமுதினி சமுவேல்,ஆராய்ச்சியாளர் மற்றும் சமூக செயல்பாட்டாளர்,பெண்கள் மற்றும் ஊடக ஒன்றியம்
- திரு லூவி கணேசநாதன் - சட்டத்தரனி – ஆராய்ச்சியாளர்
- திரு மஞ்சுள கஜநாயக்க,தேசிய ஒருங்கிணைப்பாளர் - தேர்தல் வன்முறைகளை கண்காணிக்கும் நிலையம்
- திரு எஸ் மெதவெவ,தலைவர்- தேர்தல் நிபுணர்களின் சங்கம் மற்றும் ஓய்வு பெற்ற சிவில் அதிகாரி
- திரு. பி எம் சிரிவர்தன,முன்னாள் மேலதிக தேர்தல்கள் ஆணையாளர்
- திரு அமர் குணதிலக , பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரி,மாகா நிலையம்

மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்ற அமைச்சர் பைஸர் முஸ்தபா மற்றும் தேர்தல் ஆணைக்குழு தலைவர் மகிந்த தேஸப்பிரிய ஆகியோருடன் இடம்பெற்ற ஆரம்ப கட்ட பேச்சுவார்த்தையை அடுத்து “கலப்பு அங்கத்தவர் விகதாசார முறை” குறித்து அனைத்து பங்காளரதும் கருத்துக்களை பெறும்படி குழுவிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது.ஏனெனில் இந்த தேர்தல் முறையே எதிர்வரும் மாகாண சபை தேர்தலில் பயன்படுத்தப்பட உள்ளதால்,இது விடயம் தொடர்பில் முன்வைக்கப்படும் அனைத்து பரிந்துரைகளும் அடங்கிய ஒன்று சமர்ப்பிக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

குழு பல சந்தரப்பங்களில் சந்திப்புக்களை மேற்கொண்டது.(மே மாதம் 14,21 மற்றும் 30ம் திகதி,ஜீன் மாதம் 6,14,15ம் திகதிகள்,ஜீலை மாதம் 10,18,23ம் திகதிகள்).2017ம் ஆண்டு 17ம் இலக்க மாகாண சபை தேர்தல் (திருத்த) சட்டம் தொடர்பில் கலந்துரையாடி மீளாய்வு செய்யப்பட்டது.இங்கு சில மாற்றங்களுக்கு மேலதிகமாக,இலங்கையில் ஜனநாயக பிரதிநிதித்துவ பாதுகாப்பை உறுதி செய்வது தொடர்பான சில பிரச்சினைகளும் அடையாளம் காணப்பட்டன.அவை கீழே தரப்பட்டுள்ளன

a) பிரச்சாரத்திற்கான நிதி
b) உள்ளக கட்சி ஜனநாயகம்
c) வேட்பாளர் தெரிவு
d) கட்சி தாவலை தடுத்தல்

முன்னெடுக்கப்படும் எந்த மாற்றமும் அமுலாக்குவதற்கு அனாவசிய நேரத்தை எடுத்து,அது உரிய அரச பங்களார்களுக்கு தேர்தலை பிற்போடுவதற்கு வசதியை ஏற்படுத்தி கொடுக்ககூடாது என்பதில் இந்த குழு மிக கவனமாக உள்ளது.

அதனால் 3-12 வார காலப்பகுதியில் பிரயோக ரீதியாக அமுல்படுத்தக்கூடிய சில திருத்தங்கள் குறித்து குழு ஆராய்ந்தது.

எல்லை நிர்ணய விடயம் தொடர்பில் ஆராய்வதை குழு தவிர்த்துள்ளது.ஏனெனில் அது சட்ட மூலத்தைவிட தேர்தல் தொகுதி அமுலாக்கல் தொடர்பாக அமைந்துள்ளது.
சுட்டத்தை திருத்தும் முழுமையான நடைமுறை 3 மாதங்கள் வரையான காலத்தை எடுக்கலாம்.அந்த மாற்றங்கள் சட்ட வரைபுபடுத்தப்பட்டு சட்ட மா அதிபர் திணைக்களத்தால் ஆராயப்பட வேண்டும்.சமகால அரசியல் அமைப்பிற்கு அமைவாக உள்ளதா என பரிசீலக்கப்படல் வேண்டும்.அது ஒரு நீண்ட நடைமுறை.பங்குதாரர்கள் மீளவும் பழைய விருப்ப தெரிவு முறைக்கு சென்றாலும் இதே நடைமறை பின்பற்றப்படல் வேண்டும்.அதே காலம் செல்லும்.எனவே இந்த புதிய முறை 2/3 பெரும்பாண்மையுடன பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.எனவே இந்த புதிய முறை (ஏதேனும் திருத்தங்களுடன்) தொடர்ந்து பேண்படுதலையே குழு விரும்புகிறது.

முதல் படிமுறையாக ,உத்தேச சட்ட திருத்தம் குறித்து உரிய பங்காளர்களிடம் இணக்கத்தை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.(அரசியல் கட்சிகள்,தேர்தல் ஆணைக்குழு,முக்கிய அரசியல்வாதிகள்,மாகாண சபை அங்கத்தவர்கள்,சிவில் சமூகம்,கல்விமான்கள்(அரசியல் விஞ்ஞான பீடங்களை சேர்ந்தவரக்ள்),பெண்கள் மற்றும் இளைஞர் குழுக்கள்.

2017ம் ஆண்டு 17ம் இலக்க மாகாண சபை தேர்தல் (திருத்த) சட்டம் குறித்து ஒவ்வொரு கட்சியின் நிலைப்பாடு தொடர்பாக அறிந்துகொள்ள பாராளுமன்றத்தில் உள்ள அனைத்து அரசியல் கட்சிகளுக்கும் குழு கடிதங்களை அனுப்பியது.இந்த அறிக்கை வெளியாகும் தருணம் வரை,மிக குறைந்த பிரதிபலிப்புக்களே கிடைக்கப்பெற்றன என்பதை கவலையுடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

ஜீன் மற்றும் ஜீலை மாதங்களில் கீழ் காணும் சந்திப்புக்கள் இடம்பெற்றன.

ஜீன் 6ந் திகதி – தேர்தல் ஆணைக்குழு தலைவர் திரு மகிந்த தேஸப்பிரிய
ஜீன் 18ந் திகதி – காலை – வெளிமாவட்ட மாகாண சபை அங்கத்தவர்கள்,பெண்கள் குழுக்கள்,சிவில் சமூக செயல்பாட்டாளர்கள் மற்றும் கல்விமான்கள்
ஜீன் 18ந் திகதி – மாலை – மேல் மாகாண சபை அங்கத்தவர்கள், பெண்கள் குழுக்கள்,சிவில் சமூக செயல்பாட்டாளர்கள்
ஜீலை 4 - மாகாண சபை அங்கத்தவர்கள்,பெண்கள் குழுக்கள்,சிவில் சமூக செயல்பாட்டாளர்கள் மற்றும் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு கல்விமான்கள்
ஜீலை 5 – கௌரவ பைஸர் முஸ்தபா, மதகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் அமைச்சர்
ஜீலை 10 – ஜனநாயக இடதுசாரி முன்னனியுடன் பேச்சுவார்த்தை

ஜுலை 12 – மலைய மக்கள் கட்சியை சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு மயில்வாகனம் திலகராஜ் உடனான சந்திப்பு
ஜீலை 18 – கூட்டு எதிர்க்கட்சியை சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் –திரு டலஸ் அழகாப்பெரும,திரு ரஞ்சித் டி சொய்ஸா,திரு ஜனக வக்கும்புர
ஜீலை 26 – பெரு நகர மற்றும் மேல் மாகாண அபிவிருத்தி அமைச்சர் - சம்பிக ரணவக்க – ஜாதிக ஹெல உருமய

இணைப்பு 2

குழுவின் பரிந்துரைகளும் அதன் அடிப்படை காரணங்களும் பின்னனியும்

1. மாவட்ட பட்டியலும் மாவட்ட அங்கத்தவர்களும்

2017ம் ஆண்டு 17ம் இலக்க மாகாண சபைகள் தேர்தல் (திருத்த) சட்டத்தின்படி, 50 வீதமான சபை ஆசனங்கள் FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர்) முறைப்படி தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது.எஞ்சிய 50 வீதம் மாவட்ட அங்கத்தவர் பட்டியலில் இருந்து தெரிவாகிறது.மாவட்ட அங்கத்தவர் தெரிவு குறித்து பல விமர்சனங்கள் எழுந்துள்ளன.அண்மையில் இடம்பெற்ற உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல் அநுபவத்தின் அடிப்படையில் சில விடயங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

a. மாவட்ட அங்கத்தவர் பட்டியலில் வேட்பாளர்களை தெரிவு செய்வதில் கட்சி செயலாளர்களுக்கு வரையறையற்ற அதிகாரம் இருத்தல்.[1] இது சபையின் 50 வீதமான அங்கத்தவர்களில் எவர் சபையில் இடம்பெறுவார் என்பது தொடர்பில் வாக்காளர்களுக்கு எந்த ஒரு பரிந்துரையும் செய்ய முடியாத நிலை
b. மாவட்ட பட்டியலில் உள்ள வேட்பாளர்கள் தேர்தல் பிரச்சார நடவடிக்கைகளில் சிறந்த பங்களிப்பை மேற்கொள்வதை உறுதிப்படுத்த முடியாத நிலை
c. FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர்) முறையில் சிறிய வித்தியாசத்தில் தோல்வி கண்டவர்கள் அதிருப்தியடைந்துள்ளனர்.இவர்களை மாவட்ட பட்டியலூடாக தெரிவு செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் இல்லை.சில தேர்தல் தொகுதி மட்ட தேர்தல் மிக போட்டித்தன்மை வாய்ந்தவைஇஅந்த வேளையில் கடுமையாக போட்டியிட்டு சிறிய வித்தியாசத்தில் தோல்வி கண்டவருக்கு உரிய நிவாரணம் இல்லாமை.
d. வேற்றி பெறும் அரசியல் கட்சிக்கு மாவட்ட பட்டியலில் போதிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்காததனால் சிறுபாண்மை,பிரபல நிபுணர்கள் மற்றும் பெண்களை சபைக்கு கொண்டு வர முடியாத நிலைமை.

இதற்கான தீர்வு 2 பிரிவுகளை கொண்டுள்ளது.முதலில் தரப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பூரண்த்துவம் கொண்ட பட்டியல்களை பயன்படுத்தி அங்கத்தவர்களை சபைக்கு கொண்டு வரலாம்.அந்த வகையில் தாம் வாக்களிக்கும் அரசியல் கட்சி வெற்றி பெற்றால் எந்த உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவர் என்ற அனுமானத்தை வாக்காளர்கள் கொண்டிருப்பர்.அந்த வகையில் தனி நபர் மற்றும் தரப்படத்தப்பட்ட பட்டியலில் உள்ள அங்கத்தவர் தெரிவிற்காக வாகக்ளிக்கின்றனர் என்ற உணர்வை வாக்காளர் கொண்டிருப்பர்.

இரண்டாவது முறையாக மாவட்ட பட்டியலை முன் கூட்டியே தரப்படுத்தி, FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) அடிப்படையிலான தேர்தல் தொகுதியில் வெற்றி பெறாத வேட்பாளர்களை நியமிப்பதற்கு அரசியல் கட்சிகளுக்கு மாவட்ட அங்கத்தவர் தெரிவில் 1/3 பகுதி உரிமையை வழங்குதலாகும்.

FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை)யில் போட்டியிட்டு தோல்வியடைந்த வேட்பாளர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியின் நன்மைகருதி அந்த சபையில் இருப்பதற்கான நெகிழ்வுத்தன்மையான நிலைப்பாட்டை உருவாக்குதலே இதன் அடிப்படையாகும்.
எஞ்சிய மாவட்ட அங்கத்தவர் உரித்துடைய ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியின் இடங்களும் தரப்படுத்தப்பட்ட பட்டியலின் அடிப்படையில் நிரப்பப்படும்.(பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தின் 4ம் பிரிவை பார்வையிடுக)

2. மேலதிக தொங்கு-நிலை

ஒரு கட்சி FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) அடிப்படையில் விகிதாசார பங்கீட்டைவிட கூடுதலான எண்ணிக்கை ஆசனங்களை பெறும்வேளையில் மேல்நிலை தொங்கு நிலை உருவாகிறது. உதாரணமாக 2018 உள்ளுராட்சி தேர்தலில் ஸ்ரீ லங்கா பொது ஜன பெரமுன 41.4 வீத வாக்குகளை பெற்றது.எனவே அந்த கட்சி 32 இல் 15 ஆசனங்களை பெற்றிருக்க வேண்டும்.இந்த கட்சி 21 FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை)யில் 21 இல் 18 ஆசனங்களை கைப்பற்றியிருந்தது.இது 3 மேலதிக தொங்கு நிலை ஆசனங்களை உருவாக்கியது.இந்த ஆசனங்கள் சபையின் மொத்த ஆசன எண்ணிக்கை 3 ஆல் அதிகரிக்கப்பட்டு 38 ஆக மாற்றப்பட்டது.

தொங்கு நிலை ஆசனங்கள் மொத்த ஆசன எண்ணிக்கையை மாற்றாமலும் நிலையாக பேணலாம்.முன் கூட்டியே மொத்த எண்ணக்கையிலிருந்து தொங்கு நிலை அசனங்களை கழித்து எஞ்சிய தொகையை அனைத்து கட்சிகளிடையே பகிர்ந்தால் அந்த நிலையை எட்டலாம்.மாகாண சபை தேர்தலில் இந்த நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டால் சிறந்தது.ஏனெனில் மாகாண சபை ஆசன எண்ணிக்கை அதிகரிக்க முடியாது.

[1] மாகாண சபைகள் தேர்தல் சட்டமூலத்தின் சரத்துக்கள் 58A(4)(b) and 58A(6) ஆகியவற்றை பார்வையிடுக

இலங்கையில் பாரிய எஞ்சிய முறையே விகிதாசார கணிப்பீட்டை இலகுவாக மேற்கொள்வதற்கான முறையாகும்.மேலும் இரண்டு வழிமுறைகள் ஏனைய நாடுகளில் நடைமுறையில் உள்ளன.அவை
D'Hondt முறை மற்றும் Sainte-Laguë முறையாகும். Sainte-Laguë முறை சிறுபாண்மை கட்சிகளுக்கு விகிதாசார பங்கீட்டில் ஒரு நியாயமான தீர்வை வழங்கும்.அதே வேளை d'Hondt வழிமுறை பாரிய கட்சிகளுக்கு ஒரு சிறிய நன்மை வழங்கவல்லது.பரிந்துரை குழு இலங்கைக்கு பொருத்தமாக முறையை தெரிவு செய்வதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது.
வழிமுறைகளிலும் ஆசனங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றான கிரமப்படி ஒதுக்கப்படுகின்றன.ஒவ்வொரு படிமுறையிலும் மொத்த வாக்குகள் ஆனது ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை + 1 இனால் வகுக்கப்படுகிறது.அதிக வாக்குகளை கொண்ட கட்சி ஒரு ஆசனத்தை பெறும்.அதன் அடிப்படையில் அடுத்த வகுத்தல் நடைமுறைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு ஒவ்வொன்றாக ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்படும்.
அனைத்து ஆசனங்களும் ஒதக்கப்படும்வரை இந்த செயல்பாடு மீள மீள மேற்கொள்ளப்படும். (செயல்முறை விளக்கத்திற்காக https://www.youtube.com/watch?v=6CU3F3ToIlg என்ற இணையத்தளத்தை பார்வையிடுக). In the Sainte-Laguë முறையில் மொத்த வாக்குகள் ஆனது இரண்டு மடங்கு ஆசனங்கள் + 1 ஆல் வகுக்கப்படுகிறது.

2018 தேர்தலில் ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர கோட்டே நகர சபைக்கான விகிதாநார ஒதுக்கீடு தொடர்பான ஒப்பீட்டு பார்வை கீழே தரப்பட்டுள்ளது

அட்டவணை 3

கட்சி	வாக்குகள்	வாக்களிப்பு வீதம்	D'Hondt முறை	சமகால முறை	Sainte-Legue முறை
ஸ்ரீலங்கா பொது ஜன பெரமுன [SLPP]	22,068	41.4%	17	16	16
ஐக்கிய தேசிய கட்சி [UNP]	17,990	33.8%	11	11	11
ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னனி[UPFA]	7,676	14.4%	4	5	5
மக்கள் விடுதலை முன்னனி [JVP]	4,885	9.2%	3	3	3
ஐக்கிய தேசிய சுதந்திர முன்னனி [UNFF]	522	1.0%	-	-	-
சுயாதீன குழு [IG]	113	0.0%	-	-	-
எமது தேசிய முன்னனி [ONF]	35	0.0%	-	-	-
மொத்தம்	53,289	100%	35	35	35

3. நிர்வாகத்திறன்

கடந்த உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல் (2018) உள்ளூராட்சி அங்கத்தவர் மத்தியில் பிளவுகளை ஏற்படுத்தியமைக்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பாரிய கட்சிகள் குறைந்த எண்ணிக்கை வாக்குகளுடன் குறைந்த ஆசனங்களை பெற்றன.இது தேர்தல் நடைமுறையில் உள்ள குறைபாடு அல்ல.பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மேற்கொண்ட தீர்மானமே இதற்கான காரணம்.இதனால் சில உள்ளூராட்சி சபைகளின் அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை இருந்தததைவிட இரண்டு மடங்காக அதிகரித்தது.
தேர்தல் சட்ட மூலம் வெட்டுப்புள்ளிகளை ஏற்படுத்தவில்லை.அவ்வாறு நடைபெற்றிருந்தால் சிறுபாண்மை கட்சிகளுக்கு பல ஆசனங்களை பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்காது.
இவ்வாறான நிலைமை காரணமாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் உறுதித்தன்மை இல்லாமல் போகிறது.இது அந்த உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களின் நிர்வாகம் மற்றும் பரிபாலனத்தை பெரிதும் பாதிக்கும். இந்த பரிந்துரை குழு சில விடயங்களை அங்கே பரிந்துரை செய்துள்ளது.
அவையாவன :

- வெற்றி பெறும் கட்சிக்கு வழங்கப்படும் போனஸ் ஆசனங்களின் எண்ணிக்கையை 2 முதல் 4/5 வரை அதிகரியுங்கள்.அதிக வாகடகுகளை பெறும் கட்சிக்கு போனஸ் ஆசனங்கள் கூடுதலாக வழங்கப்பட வேண்டும்.இந்த போனஸ் ஆசனங்களை மாவட்ட ரீதியாக வழங்கும்போது ,மாவட்ட ரீதியாக வெல்லும் 2-3 கட்சிகளுக்கு அந்த நன்மை கிடைக்கும்.
- இந்த தீர்வுக்கு ஜனாதிபதியின் அனுமதி அவசியம்.அரசியல் அமைப்பின் 154A சரத்து மற்றும் மாகாண சபை (திருத்த) சட்ட மூலத்தின் 2ம் பிரிவிற்கு அமைய மேல் மாகாணம் அல்லாத ஏனைய மாகாணங்களுக்கு 2 மேலதிக ஆசனங்களை இணைத்தல்,மேல் மாகாண சபைக்கு 3 மேலதிக ஆசனங்களை இணைத்தல்.

குழுவின் ஏனைய பரிந்துரைகளாவன :

மாகாண சபைத் தேர்தலில் **<u>100 இற்கும் குறைவான அங்கத்தவர்களை</u>** கொண்ட சபைகளில் அதிக வாக்குகளை பெறும் கட்சிக்கு **4** போனஸ் ஆசனங்களை வழங்குங்கள்

மாகாண சபைத் தேர்தலில் **<u>100 இற்கும் அதிக அங்கத்தவர்களை</u>** கொண்ட சபைகளில் அதிக வாக்குகளை பெறும் கட்சிக்கு **5** போனஸ் ஆசனங்களை வழங்குங்கள்

இது விடயம் தொடர்பாக S.61A (2) இலக்க பிரிவில் போனஸ் ஆசனங்கள் குறித்த விளக்கம் வழங்கப்பட்டுள்ளது

4. பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம்

கடந்த உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தலில் இரண்டு முக்கிய விடயங்கள் அவதானிக்கப்பட்டன.ஒன்று,25 வீத பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது.தேர்தல் ஆணைக்குழுவினாலும் அதனை செய்ய முடியவில்லை.மற்றையது, பெண்களுக்கான பிரிதிநதித்துவம் மற்றும் வழங்கப்பட்ட ஆசனங்கள் எதேச்சையாகவும் சீரற்ற வகையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டமையும் அவதானிக்கப்பட்டது.எனவே இத்தகைய குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியமை மிக முக்கியமானது என பரிநதுரை குழு கருதுகிறது.இந்த பரிச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு குழு மாற்றுவழிமுறைகள் குறித்து சிந்தித்து, கீழ் காணும் வழிமுறைகளை பரிந்துரை செய்கிறது.

- பெண்களுக்கான கட்டாய முன்மொழிவை அதிகரியுங்கள்.அதாவது FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை)யில் 1/6 ஆக இருப்பதை 1/5ஆக மாற்றுவதன் மூலம் தேர்தலில் போட்டியிடும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்கலாம்
- முன் கூட்டி தரப்படுத்தப்பட்ட மாவட்ட பட்டியலில் பெண்கள் மற்றும் ஆண்களின் பெயர்களை மாற்றுவதற்கான நடைமுறையை வலுப்படுத்துக.பெயர் பட்டியல்

பெண்களின் பெயர்களுடன் ஆரம்பமாக வேண்டும்.பாராளுமன்றம் விருப்பு வாக்களிப்பு முறைக்கு மீள சென்றால்,25 வீத பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தும் கட்டாய நடைமுறை உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்[9].

பாராளுமன்றம் விருப்பு வாக்களிப்பு முறைக்கு மீள சென்றால்,25 வீத பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை

உறுதிப்படுத்தும் கட்டாய நடைமுறை உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்[5]

5. **நிர்வாக மாவட்டத்திற்கு பதிலாக தேர்தல் மாவட்ட ரீதியாக விகிதாசார கணிப்பை மேற்கொள்ளுதல்**

தேர்தல் தொகுதி மற்றும் மாவட்டங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு நிர்வாக மாவட்டத்திற்கும் தெரிவாகும் அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை எல்லை நிரணய ஆணைக்குழுவால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.அதன் விபரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 4

மாகாணம்	நிர்வாக மாவட்டம்	தேர்தல் தொகுதிகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர்கள்	முாவட்ட அங்கத்தவர்களாக தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர்கள் (PR list விகிதாசாரா பட்டியல்)	நிர்வாக மாவட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்படும் மொத்த அங்கத்தவர்கள.[2]
மேல் மாகாணம்	கொழும்பு	20	20	40
	கம்பஹா	20	20	40
	களுத்துறை	11	11	22
மத்திய மாகாணம்	கண்டி	15	14	29
	மாத்தளை	06	05	11
	நுவரெலிய	08	08	16

[2] இதில் **<u>மாகாணத்தில்</u>** அதிக வாக்குகளை பெற்ற அரசியல் கட்சிக்கான 2 போனஸ் ஆசனங்கள் இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. [S. 61A ஐ பார்க்கவும்]

தென் மாகாணம்	காலி	11	11	22
	மாத்தறை	09	08	17
	அம்பாந்தோட்டை	07	07	14
வட மாகாணம்	யாழ்ப்பாணம்	08	08	16
	கிளிநொச்சி	02	02	04
	மன்னார்	03	02	05
	வவுனியா	03	03	06
	முல்லைத்தீவு	03	02	05
கிழக்கு மாகாணம்	மட்டக்களப்பு	06	05	11
	அம்பாறை	07	07	14
	திருகோணமலை	05	05	10
வட மேல் மாகாணம்	குருநாகல்	17	17	34
	புத்தளம்	08	08	16
வட மத்திய மாகாணம்	அநுராதபுரம்	11	10	21
	பொலன்னறுவை	05	05	10
ஊவா மாகாணம்	பதுளை	09	09	18
	மொனராகலை	07	07	14
சப்ரகமுவ	இரத்தினபுரி	12	12	24
	கேகாலை	09	09	18

மேலே குறிப்பிட்டது பேன்று வட மாகாணத்தில் நிர்வாக மாவட்ட ரீதியாக தெரிவாகும் அங்கத்தவர்கள் எண்ணிக்கை மிக குறைவாகும்.இந்த நிலை, குறைந்த சனத்தொகை கொண்ட அதிக நிர்வாக மாவட்டங்கள் உள்ளதனாலேயே உருவாகிறது.இது பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் வட மாகாண சபையில் இறுதி முடிவில் விகிதாசார தன்மையில் சிக்கலை ஏற்படுத்தும்.ஏனெனில் அங்கு விகிதாநார நஸ்ட ஈட்டு ஆசனங்கள் போதுமானவையாக இல்லை என்பது கவனத்தல் கொள்ளத்தக்கது.

இதனை “தேர்தல் மாவட்ட” விகிதாசார கணிப்பு மூலம் சீர் செய்யலாம்.(யாழ்ப்பாணம் மற்றும் கிளிநொச்சியை இணைத்து யாழ் தேர்தல் மாவட்டமாகவும் மன்னார்,வவுனியா மற்றும் முல்லைத்தீவையும் இணைத்து வன்னி தேர்தல் மாவட்டமாக கொள்ளலாம்)
இதற்கு புதிய எல்லை நிர்ணயங்கள் அவசியமில்லை.எனவே FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) எல்லை நிரணய கட்டமைப்புக்கள் அதே வகையில் பேணப்படலாம்.மாற்றங்களுக்கு பின்னர் வட மாகாண சபையின் அமைப்பு கீழ் கண்டவாறு அமையும்.

அட்டவணை 5

மாகாணம்	தேர்தல் மாவட்டம்	தேர்தல் தொகுதிகளில் தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர்கள் எண்ணிக்கை	மாவட்ட அங்கத்தவர்களாக தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர்கள்(PR list விகிதாசார பட்டியல்)	நிர்வாக மாவட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர்கள்.[3]
வட மாகாணம்	யாழ்ப்பாணம்	10	10	20
	வன்னி	9	7	16

இணைப்பு 3

பொதுவாக எழுப்பப்படும் கேள்விகள்

***வினா 1**. புதிய தேர்தல் முறை எப்போதும் பாரிய சபைகளை உருவாக்க வழிவகுக்குமா?*

---

[10] இதில் **<u>மாகாணத்தில்</u>** அதிக வாக்குகளை பெற்ற அரசியல் கட்சிக்கான 2 போனஸ் ஆசனங்கள் இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. [S. 61A ஐ பார்க்கவும்]

[3]மாகாண சபைகளில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைவாக இருப்பதனால் இந்த பரிந்துரை மேற்கொள்ளப்படுகிறது.மாகாண சபைகளில் தற்சமயம் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 5 வீதத்திற்கும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

.

இல்லை. புதிய முறை காரணமாக மாகாண சபை அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்காது.இந்த தேர்தல் முறை மாகாணத்திற் தெரிவாகும் அங்கத்தவர்களின் முறையை மட்டுமே மாற்றியுள்ளது.ஒரு பகுதி தேர்தல் தொகுதிகளில் இருந்தும் எஞ்சிய பகுதி மாவட்ட பட்டியலில் இருந்தும் தெரிவு செய்யப்படுகிறது.உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கும் சபையின் அமைப்பை குறைக்கும் வகையில் செயல்பாடு மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்.உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் எல்லை நிரணய அடிப்படையில் உருவான தேர்தல் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையில் தங்கியுளளது.மேலும் FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.அதில் தொங்கு நிலை விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.ஆனால் மாகாண சபைகளில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள தேர்தல் தொகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை சபையின் மொதத்தில் 50 வீதமாகும்.மாகாண சபை அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கையை எதேச்சையாக அதிகரிக்க முடியாது.மொத்த அங்கத்தவர்களிலில் இருந்து தொங் நிலை எண்ணிக்கையை கழித்து வரும் மீதியை விகிதாசார (PR) முறைப்படி கணிப்பதன் மூலம் மேம்பாட்டு அங்கத்தவர்கள் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

வினா 2*. மிக உறுதியான சபைகளை உருவாக்கும் நோக்கில் முன்னைய விருப்ப தெரிவு தேர்தல் முறைக்கு சென்வது சிறப்பில்லையா ?*

இல்லை. பழைய மற்றும் புதிய முறைகள் இரண்டும் முழுமையாக விகிதாசார முறைகளாகும்.எனவே, ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு பழைய முறைப்படி கிடைக்கும் X அளவு வாக்குகளும் புதிய முறைப்படி X அளவு வாக்குகளை பெற்றுக்கொள்ளும் கட்சியும் சம அளவு அங்கத்தவர்களையே பெற்றுக்கொள்ளும்.இந்த ஆசனங்கள் அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே அவை பெறும் வாக்குகளின் அடிப்படையில் பகிரப்படுகின்றன. ஓவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் வெல்லும் ஆசனங்களுக்கு அங்கத்தவர்களை நிரப்பும் நடைமுறையே இரண்டு தேர்தல் முறைகளிலும் வித்தியாசத்தை எற்படுத்துகின்றன.பழைய முறைப்படி அங்கத்தவர்கள் விருத்தெரிவு வாக்குகளின் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படுவர்.ஆனால் பதிய முறையில் FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) மற்றும் மாவட்ட அங்கத்தவர் பட்டியலும் கலந்த முறையில் தெரிவு செய்யப்படுவர்.

வினா 3. FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) யில் அதிக அங்கத்தவர்களை வெல்லும் கட்சிக்கு முதல் அமைச்சரை தெரிவு செய்யும் வாய்ப்பு ஏன் கிடைப்பதில்லை?

அரசியல் அமைப்பின்படி, மொத்த எண்ணிக்கையில் அரவாசிக்கு அதிக அங்கத்தவர்களை பெறும் கட்சியின் தலைவரை ஆளுநர் முதலமைச்சராக நியமித்தல் வேண்டும்.

அதே வேளை, எந்த ஒரு கட்சியும் 50 வீதத்திற்கு அதிக ஆசனங்களை பெறவில்லையாயின்,சபையை முழுமையாக நிர்வகிப்பார் என்று கருதும் ஒருவரை ஆளுநர் முதலமைச்சராக நியமிப்பார்.

இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் சபையின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 50வீதம் குறித்தே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை)க்கான ஆசனங்கள் சபையின் மொதத்தத்தில் 50 வீதம் மட்டுமே.எனவே FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை)யில் அதிக ஆசனங்களை பெறுதலை மட்டும் கவனத்தில் கொண்டு முதலமைச்சர் தெரிவு செய்யப்படுவதில்லை.

வினா 4. *குறைந்த* FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) ஆசனங்களை பெறும் கட்சி ஏன் போனஸ் ஆசனங்களை பெறுகிறது ?

இந்த எண்ணம் புதிய தேர்தல் முறையின் செயல்பாடு குறித்து பிழையான புரிந்துணர்வை எடுத்துகாட்டுகிறது.மாவட்ட மட்ட ஆசனங்கள் போனஸ் ஆசனங்கள் அல்ல.அவை வெல்லப்பட்ட FPP(முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) ஆசனங்களை மேம்படுத்துவதற்கான நஸ்ட ஈட்டு ஆசனங்களாகும்.அதன் மூலம் குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சி அந்த மாவட்டத்தில் பெற்ற வாக்குகளுக்கு ஏற்றவகையில் **நியாயமான பங்கை** வழங்கு நோக்கிலேயே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது.

கலப்பு அங்கத்தவர் விகிதாசார தேர்தல் முறையின் (MMP) இலகுபடுத்தப்பட்ட வழிமுறை கீழே தரப்பட்டுள்ளது :
Y எனும் மாவட்டத்தில் 10 FPP (முதல்-கடந்த-பின்னர் முறை) ஆசனங்களும் 10 PR (விகதாசார முறை) ஆசனங்களும் உள்ளன என்ற உதாரணத்தை கருதுங்கள்.இதன் மூலம் மொத்தம் 20 ஆசனங்களாக அமைகிறது.தேர்தலில் 100,000 மக்கள் கட்சிகள் A,B,C ஆகிய கட்சிகளுக்கு கீழ் காணும் வகையில் வாக்குகள் அளிக்கப்பட்டன.

கட்சி A – 50,000 வாக்குகளை பெற்று 7 முதல் கடந்த மற்றும் பிற்பாடான தேர்தல்முறைக்கேற்ப ஆசனங்களை கைப்பற்றியது
கட்சி B – 30, 000 வாக்குகளை பெற்று 3 முதல் கடந்த மற்றும் பிற்பாடான தேர்தல்முறைக்கேற்ப ஆசனங்களை கைப்பற்றியது

கட்சி C – 20, 000 வாக்குகளை பெற்று ஒரு ஆசனத்தையும் பெறவில்லை
மொத்தம் - 100, 000

MMP தேர்தல் முறைக்கேற்ப மாவட்ட மட்ட முடிவுகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன

அட்டவணை 6

அரசியல் கட்சி	மொத்த வாக்குகள்	வாக்களிப்பு வீதம் (நிரல் 1)	கட்சி அடிப்படையில் பகிரப்பட்ட ஆசனங்கள்		
			FPP ஆசனங்கள்(நிரல் II)	அனைத்து ஆசனங்கள் (நிரல் III)[4] மொத்த ஆசனங்கள் x நிரல் A	விகிதாசார நஷ்ட ஈட்டு ஆசனங்கள்[5] [நிரல்- C–நிரல்B]
A	50,000	50%	7	10	3
B	30,000	30%	3	6	3
C	20,000	20%	0	4	4
மொத்தம்	100,000	100%	10	20	10

வினா 5. ஒரே ஆசன தேர்தல்தொகுதியில் பல பிரதிநிதித்துவங்களை நாம் ஏன் பெறுகிறோம் ?

எந்தவொரு தகுதி நிராகரிக்கப்படாத வாக்காளரும் மாகாண சபைத்தேர்தலில் வேட்பாளராக போட்டியிட தகுதி பெறுகிறார்.மாவட்ட பட்டியலில் உள்ள வேட்பாளர்கள் அந்த மாவட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு பிரதேசத்தை வதிவிடமாக கொண்டிருக்கலாம்.அந்த சந்தர்ப்பங்களில் தேர்தல் தொகுதி மற்றும் மாவட்ட பட்டியல்களில் உள்ள பெயர்கள் ஒரே ஆசன தேர்தல் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாக அமையலாம். இந்த நிலைமையை தவிர்க்க முடியாது.

[4] மொத்த ஆசனங்கள் x நிரல் I
[5] நிரல் III – நிரல் II]